Akbaba



Bütçemiz — Neyse, açığımı kapattım!

SAYILI FIRTINALAR

Eski İstanbul kabadayılarının maceraları!

Yazan: Refi Cevat Ulunay

İstanbulun bir nevi şövalyeleri demek olan «Eski Kabadayılar» ın şahsiyetlerine ve vakalarına dair yazılan bu menkıbeler, geçmiş bir devrin tarihine ait sayfalardır. İstanbulda o zamanlar «erkeklik» dâvası güden bir sınıf vardı.

Bu adamlar ekseriya zayıfa karşı himayekâr, mutaarrıza karşı sert davranırlar. Namuslu ailelere tecavüz edenlerin karşısında kaplan kesilirlerdi.

Bu işin sermayesi iffet, cesaret ve mukavemetti.

Hakikî kabadayı içecek, coşacak, söyliyecek, gülecek, oynıyacak... Fakat kimseyi rahatsız etmiyecekti. Abdullahların, Ariflerin, Niyazilerin meclislerinde hiç kimse rahatsız olmazdı. Çoğu ağzına içki koymaz, fakat bir işret meclisinde içenlerden fazla eğlenmek imkânını bulurlardı.

Kabadayı döşeğinde bile kabadayılık âdabına riayet edecektir. Çeşmemeydanında Sandalcı Arap Reyhan Ağa, kendisine hücum eden eli bıçaklı Kefalonyalıları çil yavrusu gibi dağattığı zaman bir kahve iskemlesi kullanmış... Arkadaşları: «Senin tokadın kâfi değil miydi ki, iskemle kullandın» diye Reyhan Ağa ile üç ay dargın durdular.

Eski İstanbulun eski kabadayıları bir âlemdir. Bu kitap bunu tahlil için yazılmıştır.

Pek Yakında Çıkıyor

Not: Büyük boy, 400 sahifeyi bulan bu nefis kitap, harikulâde güzel, beş renkli, kuşe bir kapak içinde hazırlanmıştır. Kâğıt darlığı yüzünden baskı adedi azdır. Fiyatı 4 liradır. Bedelinin banka, yahut posta havalesi olarak gönderilmesi rica olunur. Posta pulu kabul edilmez.

Adres: Akbaba Yayınevi — Belediye, Klodfarer caddesi, İstanbul.

Polis Romanlarımız

Akbaba Yayınevinin polis romanları, sadece heyecan ve macera değildir. Bu kitaplar, dünyaca beğenilen, okunan birer edebi eserdir.

Beyaz Cehennem

Otomobilde Üç Kişiydiler!

Gece Gelen Adam

Düğümlü Mendil

Öldüresiye!

Fuarda Cinayet

Her kitap 1 Lira.

Kral Faruk'un Elmasları!

Cingöz Recai'nin son harikası Fiyatı 2 liradır.

Yazı İşlerini fiilen idare eden : **AHMET KOÇER**
Teknik Sekreter : **Selâmi M. YURDATAP**
Abone: seneliği 25, 6 aylığı 12,5 lira.
Adres: Klodfarer Cad. No. 8-10. Daire 3.
Telefon: 221811
Fiatı: 50 Kuruş
Basıldığı yer : **ERCAN Matbaası**

Grafika



Mes'uttur...

çünkü kocasının güzel yemekleri sevdiğini biliyor!

Ve gene biliyor ki, güzel yemekler pişirebilmek için VİTA'ya güvenebilir: imalinde kullanılan sâf yağlar sayesinde, bu iyi mamul ile, her şey fevkalâde lezzetli olur ve kolay hazmedilir.

Ve nihayet biliyor ki, VİTA çok hesaplıdır, ve onu muntazaman kullandığı takdirde hissolunur bir tasarruf temin edebilir.

Siz de, bugünden tezi yok, 2 kiloluk bir Vita satın alınız.

VİTA 2 veya 5 kiloluk kapalı kutularda ve 17 kiloluk tenekelerde satılır.





Vita

ile bütün yemekleriniz daha nefis olur

V. 31



Emin Kalafat'a Mektup

Yazan :

Yusuf Ziya ORTAÇ

SAYIN Vekilim,

Bazı insanlar vardır, hangi koltuğa oturtursanız oturtunuz, sevimli olamazlar.. Hattâ bazılarını koltuk, daha tatsız, daha soğuk, daha çirkin yapar. Bazıları ise bunun tam aksinedir: Kendileri oturdukları koltuğa güzellik, sıcaklık, değer verirler. Sizi bunlardan sayabiliriz:

— Sezişinizle, duyuşunuzla, anlayışınızla!..

Geçen haftaki Meclis konuşmalarında, resmî ilânlar konusu üstünde bir açıklamanızı dinledik. Senede altı milyon lirayı aşan bu paranın, devletin bir «İlân Gazetesi» çıkartarak tasarruf edilmesini istiyenlere, şu cevabı veriyordunuz:

— Memleketimizde okuyup yazma, henüz, istediğimiz, özlediğimiz kadar genişlememiştir. Biz, bu resmî ilânlarla, vatandaşlara okuma şevki aşılayan gazetelerimize, dolayısiyle bir yardım yapmış olduğumuza inanıyoruz.

Bu sakat düşüncenin neresini düzeltelim acaba? Çolak kolunu mu? Topal bacağını mı? Sağır kulağını mı? Kör gözünü mü? Dilsiz ağzını mı?

1 — Okuma vasıtası yalnız günlük gazete değildir: mecmua vardır, kitap vardır.

2 — Gazete, dergi, kitap, yalnız ilânla çıkmaz: Kâğıt ister, mürekkep ister, klişe çinkosu ister.

3 — Babıâli yokuşunda kitapçılar kâğıt, mürekkep, çinko yokluğundan neredeyse kebapçı olacaklar...

4 — Dam çinkosuna yapılmış klişeler, baca kurumu ile karışık mürekkepler, traşı uzamış Hintli derisi gibi tüylü, esmer kâğıtlarla çıkan mecmularımızın suratına bakınız: Almaya, okumaya, sevmeğe hevesiniz geliyor mu?

Fransız lâvantasından, Amerikan sabunundan, Çekoslovak âvizesinden geçilmeyen piyasamızda bir tabaka beyaz, yumuşak kâğıt yoktur. Bir kutu dubl ton mürekkep yoktur. Bir yaprak kalın çinko yoktur.

Yabancı dergilerin, memleketimizde nasıl kapışıldığından sayın Kalafat acaba haberdar mı? O dilleri bilmeyen vatandaşlar bile, hayran gözlerle, o ipek kâğıtlar üstünde tablolaşmış, o seyirine doyum olmaz resimlere bakmak için o mecmuaları alıyorlar!

Bırakınız Fransayı, bırakınız Almanyayı, bırakınız Amerikayı... Şu Mısır yok mu, Mısır?.. Şu Abdülnasır'ın Mısır'ı?.. Lütfen Matbuat U. Müdürünüze emrediniz de size orada çıkan ve muhakkak kendisinin bile görmediği bir (Elmusavver) mecmuası bulup versin... Baskı hünerleri, renk oyunları bitmiş, şimdi üç buutlu resim basıyorlar ve okuyucuya dergi ile beraber bir de gözlük hediye ediyorlar: Sayfadaki ehramlar önünde çekilmiş fotoğrafa bakınca, hörgüçlü deve ile beyaz entarili fellâh üstünüze yürüyor sanırsınız!

Yaaa, sevgili Bakanım, başka milletler kendi basınlarını böyle koruyorlar, okuma zevkini böyle yayıyorlar... Değirmenderede inşa edilecek fındık kırma fabrikasının açık artırma ilânını vererek değil!

Bi, bize benzeriz. Anladık!.. Ne olur, biraz da dünyaya benziyelim artık!

AQUA VELVA!

Önlerinde viski kadehleri, Amerikan Barın leylek sandalyeleri üstünde konuşuyorlardı:

— Aqua Velva gelmiş!..

— Yaaa... Hilton'a mı?

— Hayır...

— Kervansaraya mı?

— Yok canım, her yere...

— Yaaa....

Bir müddet susarlar. Sonra, biraz şaşkın, biraz mahcup sorar:

— Artist mi bu kuzum?

— Değil!

— İlâç mı?

— Değil!

— Haaa, anladım: Yedek parça olacak...

— Değil efendim, değil!..

— Pekiyyyy... Amerikan yardımı mı?

— Hayır, o da değil!.. Velva yahu, Velva!. Camekânlarda görmedin mi? Mavi kutular içinde, Aqua Velva!..

— Şey... Sakın Şükran Özer'in köpeğine mama olmasın!..

— Değiiiil!..

— E, nedir ya birader?

— Meşhur bir Amerikan losyonu... Traştan sonra yüze sürmek için!.. Hafif, ince bir kokusu var!.. Tavsiye ederim, bitmeden al!

Evet, önlerinde viski kadehleri, Amerikan Barın leylek sandalyeleri üstünde iki kişi böyle konuşuyorlardı işte!..

Ne diyelim, Allah âfiyet versin, işlerimiz yolunda maşallah!

Çimdik



— Köyümüzün vilâyet olması için istida verdim gayrı. Kabul olunursa sen belediye reüsü olursun, ben vali!...

(Nehar Tüblek)

Verem Haftası Açış Nutku

Nutuk ve hitabet, edebiyatın çok önemli bir dalıdır. Bu sayfada okuyacağınız, Sağlık Bakanı Doktor Nafiz Körez'in Verem haftasını açış nutku edebiyat tarihimize geçecek bir sanat değeri taşımaktadır.

— Vatandaşlar!..

1956 yılının Verem Haftasını açmakla duyduğum sevin... Yani... vereme karşı savaşta kazandığımız zaferden ötürü duyduğum sevinç sonsuzdur.

Ben, bir Bakan, hem de Sağlık Bakanı olarak, hiç birinize verem olmanızı sâlık vermem. Neden derseniz, bu verem denen hastalık, hiç iyi bir şey değildir.

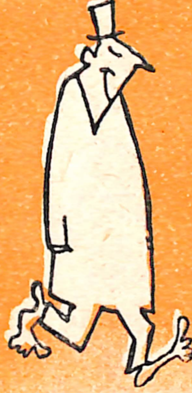
Allah korusun insanı öldürür.. Ama diyeceksiniz ki, ecel geldi mi nasıl olsa bir bahane bulur, ölürüz.

Doğru. Doğru ama, olsun, siz yine veremden ölmeyin sakın! Çünkü, veremden ölürseniz, ucu bana dokanır. Bak derler, Sağlık Bakanı insanların veremden ölmesine müsaade ediyor!.. Beni işinize karışıyor sanmayın. Hürriyet var,



canınız nasıl isterse öyle ölürsünüz. Ama eğer birazcık hatırım varsa, beni seviyorsanız, veremden ölmezsiniz. Ölecek başka şey mi yok çok şükür? Bana kötülük edip de, elimize ne geçecek sanki!.. Benim niyetim bu sene, evel Allah sonra Demokrat Partinin sayesinde hiç kimseyi veremden öldürmemek. İnanmazsanız İstatistik müdürüne de sorun, ona da emir verdim. Bu sene hiç kimseyi veremden öldürmiyecek. Artık gayret sizden. Çok sıkışırsanız, hatırım için bir sene daha dişinizi sıkın. Nasıl olsa, o zamana kadar beni istifaya zorlarlar. Siz de ne işiniz varsa rahat rahat görürsünüz. Artık bu kadarcık bir iyiliği sizin vicdanınızdan, insaniyetinizden beklerim!

Veremin bir adı da ince hastalıktır. Adından da belli işte, çok ince bir hastalıktır bu. Başlıca sebebi ince ince düşünmektir. Eğer verem olmak istiyorsanız, öyle her şeyi ince eleyip sık dokumayın! Yok hürriyetmiş, yok demokrasi miş, yok bilmem pahalılık imiş.... Bunları düşünmekten vazgeçin. Düşünüp verem olmak daha mı iyi?.. Ben bile işte bu yüzden, fazla ince düşünüp hasta olmamak için Bakan oldum. Siz de benim gibi boş verin. Bu yalan dünyayı size ısmarlamadılar ya...



Et pahalı imiş... Varsın olsun! Paranın değeri yokmuş, aldırmayın!. Bir kundura yüz lira imiş, ne çıkar? Allah can sağlığı verdikten sonra, yalınayak da gezeriz! Siz rahatınıza bakın. Beni örnek alın, ben verem falan oluyor muyum hiç? Maşallah turp gibiyim!

Veremin bir sebebi de aşktır vatandaşlar! Evet aşk. Aşk insanı ya deli eder, ya katil eder, ya verem eder. Deli olursanız, o kadar zararı yok. Hattâ faydası bile var. Katil olursanız, ona ben karışmam, aidiyeti cihetile İçişleri Bakanı arkadaşım karışır. Verem olursanız, işte o zaman üzülürüm!

Aşk insanı kara kara düşündürür. Âşıklar kurar, kurar, kurar, sonunda verem olur. Onun için size bir Sağlık Bakanı olarak öğüdüm, siz siz olun, sakın âşık filân olmayın!

Veremin sebeplerinden biri de, lokanta, mağaza vitrinleri, kasap, zerzevatçı dükkânlarıdır. Oralara bakıp bakıp da yutkunmaktan verem olmamanın imkânı ihtimali yoktur. Bunun için yapılacak şey, ya daima başınızı kaldırmadan, gözleriniz yerde yürümek, yahut da alıp başınızı bir dağ başına çıkmaktır. Aldığımız tedbirler sayesinde ikisini de yapmakta hür ve serbestsiniz!

Veremin tedavisi, bol ve iyi gıdadır. bütün bu tedbirlere rağmen verem olursanız, hemen gidin, bir paralı hastahaneye yatın. Zahmet olmaz da Avrupaya, meselâ İsviçreye giderseniz, daha iyi olur. Balık yumurtası, havyar, bal, halis tereyağı, et gibi beleyici yiyecekler yiyin! Benden söylemesi, üst yanını siz bilirsiniz artık!

Muhaliflerimiz, verem sayısının arttığını söylüyorlar. Allah Allah.

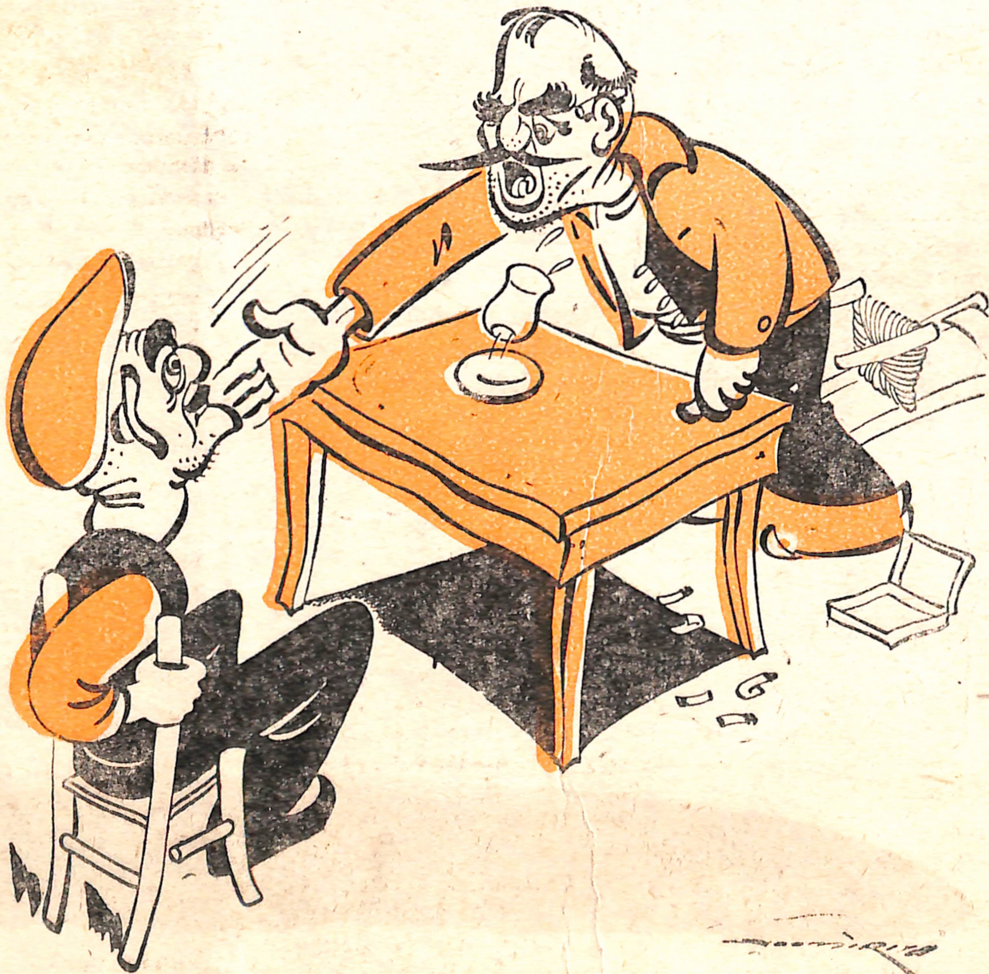


Sanki eski idare zamanında verem yok muydu? Bugün verem varsa, kabahat eski idarenindir.

Biz, bütün fenalıklar gibi veremi de C.H.P. den devir aldık. Kendimiz icat etmedik ya!..

Son söz olarak hepinize verem olmamanızı tavsiye eder, hükûmetimize Allahtan uzun ömürler temenni ederim. Baki selâm. Hüda-ya emanet olunuz!

SON EKSELANS ZORLUDAN SONRA :



— Ağzını topla ulan... Son ekselans sensin!...

Colette...

DANSÖZ KOLET'LE RÖPORTAJ

ANKARALI bir dostumdan aldığım mektupta şöyle yazıyor du: «Ankara'da, siyaset, idare, ticaret adamı olarak kalbur üstü hemen kimse kalmadı.

Ankara nüfusu bile azaldı. Hepsı İstanbula geldiler. Tabiî bunun sebebini biirsin, meşhur dansöz Colette, Ankara'dan İstanbulda bir gazinoya geldi. İstanbuldan İzmire giderse, İstanbulun da arkasından İzmire taşınacağı muhakkak.»

Demek ki bu dansöz, vilâyet vilâyet gezerse, Türkiye boşalıp, hep bir vilâyete dolacak!

Colette'i çalıştığı gazinoda buldum. Pek öyle ahım şahım bir şey değil. Bunu kendisine de söyledim.

— Sen benim numaramı gör de o zaman söyle, dedi.

— Aman matmazel Kolet, dedim, ne olur, göster şu numaranı, kurban olayım!

— Yalnızken göstermem, numaramı kalabalıkta yaparım!

Halbuki ben gündüz gitmiştim. O geceleri dans ediyormuş. Kolet'in numarasını göremediğim için çok üzüldüm.

— Bu büyük şöhretinizi nasıl sağladınız?

— Çıplaklık sayesinde!

— Amma yaptın matmazel Kolet, sen benimle alay mı ediyorsun? Memlekette bu kadar çıplak var, hiç biri meşhur değil.

— Ama ben oynarım.

— Evet, hakkın var. Bizde her nekadar çıplak çoksa da, henüz oynıyacak hale gelmediler!.. Peki, siz ne oynarsınız?

— Rica ederim, gazetecilere siyasî demeç vermemeğe yemin ettim.

— Oyunla siyasetin ilgisi ne?

— Anlaşılan, siz daha siyasetin ne olduğunu bilmiyorsunuz.

— Memleketimizi nasıl buldunuz matmazel Kolet?

— Elimle koymuş gibi buldum. Hiç aramadım. Uçağa binmiştim, doğru memleketinize getirdi.

— Yanlış anladınız. Yani memleketimizle, öbür memleketler arasındaki farkı sordum.

— Fark çok.

— **Meselâ?**

— Meselâ, Fransa Avrupanın batısındadır, siz Avrupa ile Asya arasında oturuyorsunuz. Başınız doğuda, ayağınız batıda. Sonra, Fransada fransızca konuşulur. Halbuki burada İngilizce konuşuyorsunuz. Daha başka, Fransada frank üzerine muamele yapılır, buradaki muameleler dolar üzerine!

— Anlatamadım, matmazel Kolet, manevî bakımdan farkları soruyorum.

— Pek çok... Kalkınmanızı beğendim. Doğrusu çok iyi kalkınıyorsunuz. Yatırımlarınız da iyi... Yatırımlara epey para dökmüşsünüz.

— Döktük... Çok fazla döktük matmazel Kolet... Türk erkeklerini nasıl buldunuz?

— Dünyanın en cömert erkekleri muhakkak ki Türk erkekleri!

— Teşekkür ederiz, bir şey içmez misiniz? Oğlum garson!... Bak matmazele bir gazoz getir! Dikkat et, içinde kurbağa filân olmasın... Buradan sonra nereye gideceksiniz?

— İzmire...

— Yani, Türkiye'den sonra nereye?

— Memleketiniz o kadar iy iki, buradan başka yere gitmek niyetinde değilim!

— Yoksa evlenecek misiniz?

— Allah korusun!.. Ben evlenecek kadar ihtiyar mıyım?



— Estağfurullah. Matmazel Kolet, yalvarırım, gitmeden bir de numaranızı gösterseniz.

— Pekâlâ...

— Çok teşekkür ederim.

Pikaba bir plâk koydu. Plâk çalarken müziğin ritmine uygun şekilde dansa başladı. Bir yandan dons ediyor, bir yandan soyunuyordu. İlkin robunu çıkardı. Sonra iskarpinlerini, çoraplarını, sonra kombinezonunu. Ben yavaş yavaş kesiliyordum.

— Aman matmazel Kolet, yeter! Tamam ettin beni! Diye inledim.

O, işitmemişti bile. Ayni tempoyla sütyenini çıkardı. Küpelerini, bileziklerini çıkardı.

Artık neyini ve nesini çıkardığını görmedim, bayılmıştım. Yine onun kollarında kendime geldim.

Ayrılırken, elini öpmek istedim, bırakmadı.

— Ben kolleksiyon meraklısıyım, dedi, elimden başka birisi öptüğü için onun hâtırasına saygısızlık edemem.

— Müsaade edin de alnınızdan öpeyim.

— Olmaz. Çünkü oradan!..

Öpenin adını kulağıma söyledi!

— O halde boynunuzdan...



— Orada da şeyin hâtırası vardır! Kulağıma bir isim daha söyledi.

— Ne olur, omuzunuzdan öpeyim?

— Orasını öpen!..

Kulağıma bir isim daha söyledi!

— Ayağınızdan...

— İmkânsız. Orada da kimin hâtırası var, biliyor musun?

— Şuradan öpsem...

— Hâtırası var!

— Buradan?

— Hâtırası olmasa ne olacak? Ama hâtıralara saygım büyüktür!

— Aman matmazel Kolet, maşallah vücüdünüz hâtıra defterine dönmüş. İnsan bir dudaklık hâtıra yeri de bizim gibi gariplere bırakır.

Zalim bir kahkaha attı:

— Küçük bey, küçük bey, dedi, öyle bir şişe gazozla hâtıra yazılmaz!

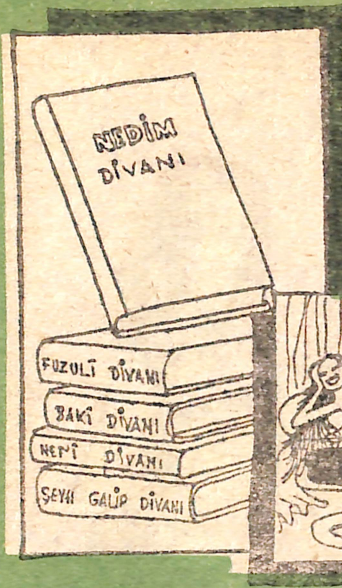
Başım önümde yanından çıktım. Yolda düşündüm, yarın tarih yazmak istiyecekler, en mühim vesika olarak, Kolet'in vücuduna başvuracaklar!



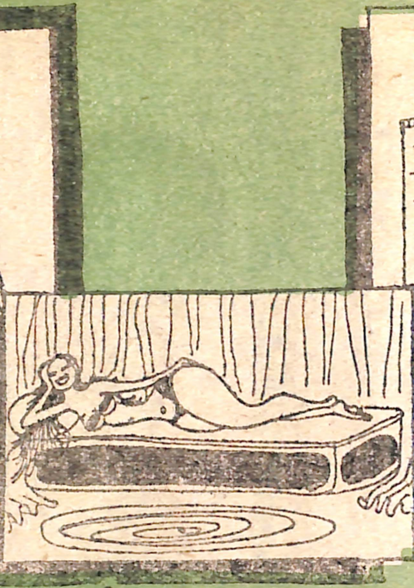


— Tırnaklar uzatılmıyacakmış, saçlar kesilecekmiş, ipek çorap giyilmiyecekmiş...
— Oooff... Okumak çok güçleşti kardeş!..

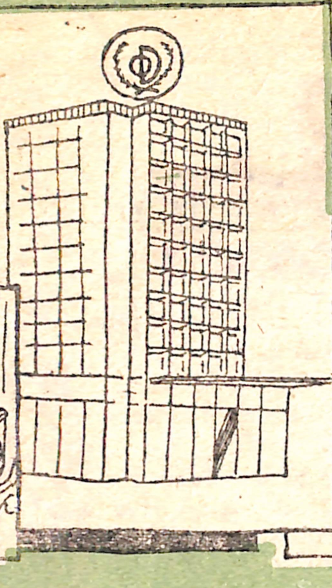
(Orhan Enez)



Edebiyatta divan



Salonda divan



Otelcilikte divan



Politikada divan

(Nehar Tüblek)

DULLAR KULÜBÜNDE..

ŞEHRİMİZ yüksek sosyetesinin dulları aralarında bir klüp kurmuşlar. Resmî müracaatlarını yapmadıklarına, izin almadıklarına göre gizli bir kuruluş.

Sağdan soldan sordum, belli bir toplantı yerleri yokmuş. Klüp üyeleri, her gün içlerinden birinin evinde toplanıyorlarmış.

— Ara, bak, dediler, klüpten bir dul yakalarsan, onun aracılığı ile belki aralarına sokulursun!

Dul kadın araştırmak bana çok pahalıya geldi. Bir ay geceli gündüzlü casus gibi peşlerine düştüm. Tanıştığım dulların hemen hepsi klüptendi ama, kimi Galatasaray klübünden, kimi Fenerbahçeden... Sonunda istemeğe uygun bir dul buldum. Yalvardım, yakardım, beni götürmeğe razı oldu.

— Yalnız, dedi, bizim klübe erkeklerin gelmesi yasaktır. Kadın kılığına gireceksin!

Traş üstüne traş oldum, perdah üstüne perdah... Ne yapsam boş. Sakal kıllarının dibi yeşil yeşil, sesim de inadına kalındır. Bereket havalar soğuk da kapalı giydim. Yoksa Hazret-i Ali cinsinden olduğumdan, kadın kılığına girmem çok zor olurdu. Dul bayana:

— Bir parolanız falan va mı? Diye sordum.

— Yok. Yalnız her ağzını açtıkça erkeklere veryansın edeceksin, dedi.

Şişlide bir apartımana gittik. İçerde otuzdan fazla kadın vardı. Ev sahibi hanım:

— Maşallah, erkek gibi kadın, dedi.

Beni getiren dul:

— Beyinden bir ay evvel ayrıldı, taze, dedi.

Klübe yeni üye olduğum için hepsi beni tebrik etti: Masalarda içkiler, mezeler vardı. Biri önümdeki kadehi doldurup uzattı:

— İç güzelim, iç!..

Bir dul, erkek milletinin aleyhine nutuk verdi. Şiddetle alkışlandı. Dullar aralarında grup grup toplandılar. Kimi bezik oynuyor, kimi şarkı söylüyor, kimi de dedikodu yapıyordu.

Ev sahibi hanım benimle fazla ilgilenmeğe başladı.

— Kocanızdan neye ayrıldınız güzelim?

— Şey... Geçinemedik de...

— Anladım... Kendi evinizde mi yakaladı?

— Hayır...

— Ya... Demek başka evde tutuldunuz?

— Hayır, otomobilde!

— Vah, vah... Hep dikkatsizlik! Bizim Perihan gibi... Ayten de öyle!..

— Sormak ayıp olmasın, siz neden ayrıldınız?

— Çürük çıktı!

— Otomobil lâstiği mi?

— Hayır, kocam. Çabuk eskidi, öldü!

— Bir daha evlenmediniz mi?

— Ah ah!.. Koca nerede yavrum?.. Eskidenmiş o... Rahmetli birinci kocam çok namuslu adamdı, iki sene dişini sıktı, sonra dayanamadı öldü. İkincisi bir sene dayandı. Üçüncüsü o kadar bile değil... Dördüncü kocam, dur bakayım, evet, altı ayda sıfırı tüketti... Şimdikilerin malzemesi çürük çarık... O da bulunmuyor ya... Piyasada ne kahve var, ne nal mıhı var, ne de koca... Bu Demokratlarda iş yok, ben Hürriyet Partisine geçtim. İçmiyorsunuz?

Bir şey dikkatimi çekti. En ayyaş erkekten fazla içiyorlardı. Benim maksadım, hepsi ile ayrı ayrı konuşmak olduğu için, ev sahibinden münasip şekilde ayrıldım. Klübün görünüşe göre en yaşlı hanımının yanına sokuldum. Daha evvel, beni getiren dul, bu yaşlı hanımın saçlarının takma olduğunu söylemişti. Yanına sokulunca, dişleriyle, kirpiklerinin de takma olduğunun farkına vardım. Lollo Brigida gibi göğüsleri de takma olmalıydı. Bütün parçaları Amerika'dan gelmiş de burada kadın diye monte edilmiş bir hali vardı. Lâf arasında neden kocasından ayrıldığını sordum, nazlı bir eda ile:

— Üstüme gül kokladı şekerim, dedi. Erkek milleti değil mi? Hepsinin boynu altında kalsın!

— İntikam almak için tekrar evlenseydiniz.

— Sen galiba yeni ayrıldın da piyasanın halini bilmiyorsun. Koca nerede kardeş? Bir lise talebesi aldım, baktım, büyüttüm, yetiştirdim, tam Üniversiteyi bitirip doktor çıkınca kaçtı.

— Vah vah, vah vah!..

— Erkek milleti değil mi? Hepsinin...

— Boynu altında kalsın!

— Şerefinize!..

— Şerefinize!..

Artık sarhoş olmağa başlıyordum. Sesimi incelterek konuşuyordum. Fakat sarhoşlukla bir erkekliğimi çaktırsam, beni mutlaka parça parça ederlerdi.

Klübün en güzel kadınına sokuldum, sarışın, boylu boslu bir taze... Onun derdi daha başka:

— Siz neden ayrıldınız efendim?

— Ben ayrılmadım ki...

— Evli misiniz?

— Evet...

— Peki, Dullar Klübünda ne işiniz var?

— Siz bilmiyorsunuz. Buradakilerin yarısından çoğu evlidir, ama dul sayılırlar. Ben de onlardan biriyim! Kocam var ama, işte öylesine... Yaş seksen... Zengin olduğu için... Erkek milleti değil mi? Hepsinin...

— Boynu altında kalsın!

— İçmiyorsunuz... Buyurun!

— İçelim canım...

— Doldur güzelim...

— Doldur nonoşum!..

Kendimi kaybetmişim. Bir aralık güzel dulun göğsünden içeri el attığımı, sonra merdivenlerden aşağı tekmelendiğimi hayal meyal hatırlıyorum. Yuvarlandığım yerden, peltek peltek:

Bana dulların hali,
Kızdan vefalı geldi!

Türküsünü söylüyordum.

Röportajcı



Vilâyet Olmak İstiyoruz

11 Ocak 1956 günkü Yeni Sabah gazetesinden:

İki bin nüfuslu Ayrancı nahiyesi halkı Karamanla, Ereğli arasında son günlerde patlak veren vilâyet olma rekabetini bertaraf etmek için, kendi nahiyelerinin vilâyet haline getirilmesini istediler. Ve Başvekile şu manzum telgrafı çektiler:

«İki kaza beyninde kavga bulur nihayet
Pek münasip olmaz mı Ayrancı'ya vilâyet?»



Başbakana çekilen bu manzum telgrafın bütününü yayınlıyoruz:

«İki kaza beyninde kavga bulur nihayet
Pek münasip olmaz mı Ayrancı'ya vilâyet?»

Oy vermeyen iller köy, veren köyler il olsun,
Bu hastalık köylere kadar etsin sirayet!

Her şey oyla oluyor, siz oy verin yeter ki,
En küçük köyü bile yaparız Dersaadet!

Köyleri il yaparak imar ettik vatanı,
Apartıman halinde yükseliyor cehalet!

Gagasını leyleğin kesip kuşa benzettik,
Aşık attık hoca ile göstererek rekabet!

Tevekkeli demezler, ata sözü var hani,
Keskin zekâ önünde kıc atarmış keramet.

Hoca eski ayları kırpıp yıldız yaparmış,
Geçti onu partimiz göstererek fetanet!

Dolarları yatırdık, sık dişini diyorlar,
Sıka sıka kalmadı, dişlerimde metanet.

Bu kafiye, bu vezin... uzun sürer manzume,
Başım derde girmeden tamam olsun hikâyet!

BAR KADINLARI, KORUMA DERNEĞİ KURDULAR (Gazeteler)



Bar kadınlarını koruma derneği âzası!..

(Nehar Tüblek)

Emekli

İŞÇİ Sigortaları binasının kapıcısı 422 kuruş maaşla emekliye ayrılmış. 122 kuruş da hayat pahalılığı zammı vermişler, hepsi hepsi 544 kuruş. Bununla bir aile 1 ay geçinecek. En küçük aile bir karı koca için günde dokuz kuruş düşüyor.

Bir bardak su bile yirmi kuruşa çıktı. İki su bir ekmek yerini tutar desek, o da olmuyor. Bu para ile günde yarım bardak su içebilecekler.

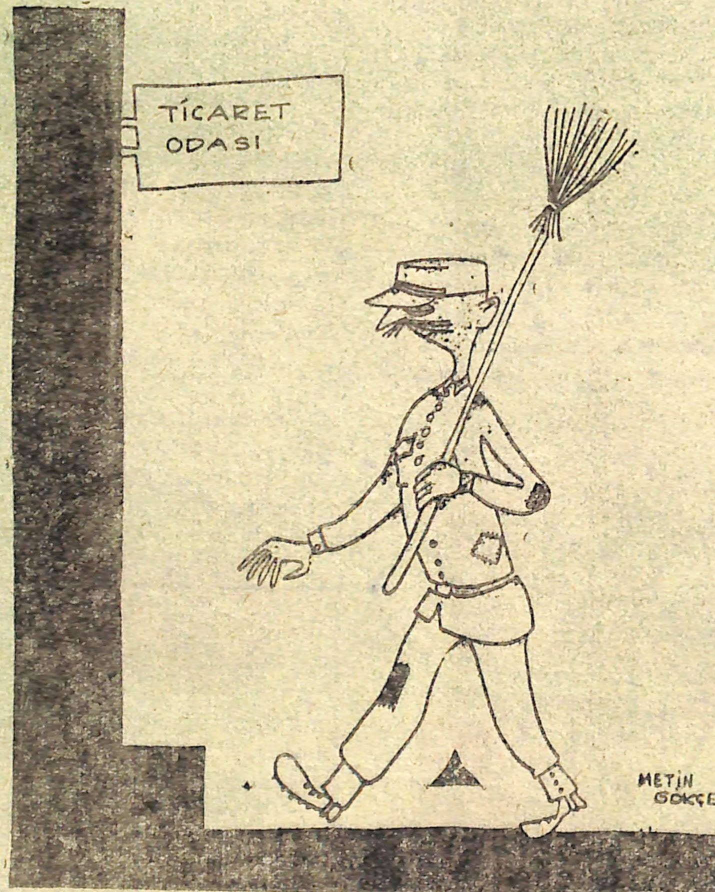
Düşündüm:

— Bu emekli maaşını kim bağlamış?

— Emekli sandığı...

— Haaaa... İş değişti o zaman. Bu emekli sandığı, emekli maaşlarından damla damla biriktirip, bilmem kaç milyona Hilton otelini yaptırdı. Emekli maaşı diye har vurup harman savursaydı, o zaman Taksime Hilton oteli değil, Kazlıçeşmeye gecekondu bile yaptıramazdı. Memleketimizin yüzünü ağartan böyle bir eser için, ihtiyar emekliler, kuru ekmeklerini uzaktan Hiltona uzatıp uzatıp: «Tiridine bandım!» türküsüne uyarak «havasına bandım!» diye âfiyetle yesinler!

İstanbulun çöpleri satılacak (Gazeteler)



TÜCCAR!...

(Metin Gökçe)

Poujadisme

Fransadaki son seçimlerde Poujade adında eski futbolculardan bir bakkalın, 52 arkadaşiyle Fransız meclisine girmesi, hâlâ günün dedikodusu. Bazı politika yazarları, bunu bize de örnek diye gösteriyorlar, Fransayı bakkal kurtaracak, diyorlar.

Bundan ders almak gerekirse, Fransayı bakkal kurtaracak, bizi de bakkal batıracak!



Fetişist hırsız

Bir fetişist hırsızın evlere girip, yalnız kadınların iç çamaşırlarını çaldığını gazetelerde okumuşsunuzdur.

Bir arkadaş meclisinde, gazetelerin o gün yazdığı bu fetişist hırsızdan lâf açılınca, bir ilk okul öğretmeni:

— Çok memnun oldum, dedi.

Herkes şaşırdı. Acaba neye memnun olmuşlardı?

Şaşıranları genç muallim fazla bekletmedi:

— Memleket hesabına sevinilecek bir haber, dedi. Demek hâlâ sırtındakinden başka, dolabında iç çamaşırı olanlar var!



İÇTİMAİ BİR DAVA

AYSEL bir içim suydu, aslına bakarsanız. Hani o Amerikan filmlerinde görülen Pin-Up kızlar var ya... Tıpkı onlardan... Boy bos, Allah vergisi... Bel incecik, kalçalar inadına dolgun, filân... Fazla teferruata girmek istemiyorum, maazallah insana bir hal olur okurken; yani yüreğine iner, hunnak olur...

Aysel Hukuk Fakültesinde... Daha bu sene gidiyor. Körpeliğin deresine bakın siz. Hukukta yeni ama, sanatta usta. Ne sanatı? diyeceksiniz. Hangisini isterseniz: Bir sinema yıldızı kadar erkeklerin yüreğine baygınlık verecek, ağızlarını sulandıracak şekilde boyannamasını bilir. Hem öyle de renkler seçer ki, değme ressam bulamaz o tonları... Sonra, giydiği elbiseyi, giymişken yok dedirtecek kadar hünerle üstüne sindirmesini bilir... Kadınlık sanatında tektir: Bir yan bakışı, canlar yakar. Şimdi, kızı tarifi bir yana bırakalım da, ustalığına bir misal verelim.

Aysel'e yanıp tutuşan delikanlılardan bir Erol vardır: Uzun boylu, esmer, Gregory Peck gibi bir genç... Zengin mi zengin. Flörte bayılır. Ama, kızın anası, babası prensip sahibi insanlardır. Madem ki kız okumak için fakülteye girdi, orasını bitirmedikçe erkek arkadaşlarla fingirdemek yok...

— Ah, anne... der Aysel bazen canına yetince, sizdeki bu inat ve ısrar ancak bir kişide görüldü şimdiye kadar. Memleket de ondan bir türlü kurtulamıyor. Siz müsamaha nedir bilmez misiniz? Kabarede streep-tease yapmağa gitmiyorum ya ayol? Bir arkadaşla sinemaya gitmek istiyorum nihayet...

Annesi acı acı dudak büker:

— Aksaray tiyatrosunda oynayan Buz Dolabı'nı görmemiş olsak hadi neyse... Biz o sinemaların ne işe yaradığını bilmiyor muyuz sanki?

Ve bu dâva halledilmeden sürer gider'

Lâkin bir akşam, eve dönen peder bey, genç kızı masa başında kara kara düşünür görünce, fena halde kuşkulandı:

— Ne o Aysel? dedi. Ne var kızım?

— Sorma baba, bizim doçent, yarına kadar doğru cevaplandırılmak üzere içtimaî bir dâva verdi. Bir türlü işin içinden çıkamıyorum.... Kitaplarda da bir şey yok...

— Neymiş o?

— Kocasının meselâ kanserden ölmesine pek az kaldığını yüzdeyüz bilen bir kadın, onun acılarını dindirmek için kuvvetli bir morfin iğnesiyle hayatına son verirse, suçlu görülmeli midir, görülmemeli midir? Gerçi bizim mevzu olduğumuz bir mizah hikâyesine yaraşmıyacak kadar ciddî bir mesele ama, ne yapayım? Doçent vazife diye verdi...

— Allah Allah, dedi babası. Zamane hocaları da amma acayip meseleler veriyorlar çoluk çocuğun eline yani...

— Neymiş o? diye, odaya giren annesi lâfa karıştı. Aysel, bir de meseleyi ona sordu. Annesi:

— A, neden suçlu olsunmuş, ma demki hasta kendi istemiş, öleceği de muhakkak. Istraptan kurtarmakla, iyilik etmiş olur bence...

— Yani, meselâ ben o vaziyette olsam, demek sen beni öldürmekte tereddüt etmiyeceksin...

Son sözleri söyleyen, peder beydi.

— Sen istedikten, bunun seni rahatlatacağını bildikten sonra, elbette etmem. Nasıl olsa öleceksin çünkü...

— Canım hanım, Allahın verdiği hayatı sen benim elimden nasıl alırsın? Ben istesem bile... Hasta şiddetli ıstıraplar arasında ne söylediğini bilemez, muhakemesi sâlim değildir, dinlememeli...

Aysel:

— Başım ağrıyor. Ben odama çıkıyorum. Ne olur baba, bu meseleyi annemle bir iyi tartışın da, kesin bir sonuca varın. Sabahleyin bana anlatırsınız.. dedi.

Gerçekten de, annesiyle babası, hemen hemen sabaha kadar, bu mühim meseleyi münakaşa etmekten geri kalmadılar.

Aysel ise, yarım saat sonra, Erol'un evindeydi.

— Aysel? Hayatım... Nasıl çıktın?

— Sorma... Dün seyrettiğimiz «Hak yerini buldu» filminin konusunu hukuk doçentinin verdiği bir mesele diye anlattım. Şimdi annemle babam, bunun münakaşasını...

Genç kız, sözünü tamamlıyama dı. Erol fırsat vermemişti ki...

— Hikâyeci —





Kereste fiyatları yükseldi!..

(Nehar Tüblek)

DAYANAMAZMIŞ!

Doktor Muzaffer Şevki, 1956 yılının birinci günü, öğleye doğru eski arkadaşlarından ve hastalarından bir başka Muzaffer'e rastladı:

— Yeni yılın kutlu olsun, dedi Dün gece ne yaptın?

— Rahatsızdım doktorcuğum. Grip geçiriyordum...

— Kendini tedavi etmedin mi?

— Ettim elbet. On kadeh konyak içtim...

— Hepsi bu mu?

— Ne yapayım doktor? dedi öbür Muzaffer. Daha fazlasına dayanamıyorum!

İnad

Fransa seçimlerinde bir işçi, komünist partisinden bir arkadaşına rastladı:

— Maşallah, dedi, keyfin yerinde bakıyorum....

— Ne münasebet, dedi öbürü. Ben komünist geldim, komünist gideceğim.



Kat kaçakçısı!..

(Tonguç Yaşar)



Stadyomda Yarenlik



Hazırlıyan: MUVAKKAR EKREM TALÛ

İKİ DEFA MİLLÎ

Galatasarayın emektar kalecisi Osman (K.), bütün hayatında bir defa millî takımda yer almış, onda da meşhur ve malûm klâsını ispat etmişti!

O maçtan sonra, idarecilerden biri, arkadaşına şöyle demiş:

— Bu maç Osman için iki defa millî olmuş demektir.

Adam hayretle sormuş:

— Nasıl?

— Öyle ya canım. Hem ilk, hem de son defa millî oluyor!

★

TALİHLİ ADAM!

Rahmetli Mütevelli Mehmet, bir gün Kanlıca koyunda lüfer avına çıkmıştı. Yanına arkadaşı Adnan Akıska geldi:

— Nasıl? dedi, talihin var mı?

— Eh, Allaha şükür iki balık tuttum...

— Yaaa! Ne zamandan beri?

— 1952 den beri!..

★

ÇALIŞMIŞ!.

Con Kemal, oğluna sordu:

— Çalışırsan bir bisiklet alırım, demiştim, ne yaptın?

— Çalıştım baba.

— Neye çalıştın?

— Bisiklete binmeğe!

★

MAŞALLAH!

Halil Lütfinin pek benzeri Muslih Hocanın boynunda bir ipek boyunbağı görer Turgay, şaşırdı:

— Hocam! dedi. Ne güzel boyunbağı. Şunu bana hediye et.

— Veremem. Üstünde çok kişinin hakkı var.

— Kimin?

— Evvelâ bizim hemşirenin fistanı, dedi. Eskiyince kayınval deye blûz yaptık. Sonra benim ahretliğe gömlek oldu, ondan sonra bana mendil dikildi. Şimdi de kravat yaptım. Sana nasıl veririm? Hele biraz kullanıp bedelini amorti edeyim de sonra düşünürüz!



Bir Bayan Tanıyorum!

Bir bayan tanırım ki: Galatasaraylıdır,
Dansederken fıkırdak, yürürken de yaylıdır,
İltifatı bolsa da sistemi kalaylıdır,
Çaylarda, balolarda süksesi bir haylıdır,
Bir randevu istesem ediyor hemen naz!

Bir bayan tanıyorum: sade adı Vefalı,
Onda vefa ne arar? Edalı mı edalı,
Saçları omuzunda kınalı mı kınalı,
Bir yüz ki, andırıyor petekte süzme balı,
Onunla konuşmaktan duymaktayım büyük haz!

Bir Peralı tanırım: Poli omorfi ine,
Paskalya çöreğidir ondaki beyaz sine,
Kollar sakızlı lokum, gözleri mavi mine,
Kim aldırış ediyor ayrıdır diye dine,
Rita Hayworth gibi dansediyor çalınca caz!

Hele şu Beşiktaşlı: Ten beyaz, saçlar kara,
Bir görüşte insanın kalbinde açar yara,
Fakat o da futbolcu gibi seviyor para,
Bir gece sektirmeden gidiyor Özgür Bara,
İstemem... dostu varmış: Tığ gibi bir yaramaz!

Şu İstanbulsporlu kıza gel de bayılma,
Sevmekte birinci ol fakat sonra sayılma,
Etraftan yardım umup hazin oldu ayılma,
Ama dostum sen yine gel bu sevgiden yılma,
Sen samimî aşk taşı, varsın el olsun kurnaz!

En son tanıştığımız küçük hanım Fenermiş,
Onu kim tanıyorsa elbet murada ermiş,
Ahû sanki gözünün rengini ona vermiş,
Bakışları Fikretin şutundan da betermiş,
Onu bağrıma bastım halktan alarak cevaz!



KISA HABERLER

İdarecilerin amatör olmaları için hazırlıklara başlanmıştır.

★

Alman, İsveç, İtalyan, Avusturya, İspanya, Arjantin, Portekiz futboluna karşı muvaffak olmakla beraber, önümüzdeki Olimpiyatlara futboldan daha kuvvetli olduğumuz, köşe kapmaca, zıpzıp, kaydırak, birdirbir, ayak yere basmaz, uzun eşek şubelerinden de iştirak edeceğiz.

Bazı maçlarda futbolcuların çamurlaşmasının sahadan sirayet ettiği, hakem Sulhi Garan'ın ensesinden alınan nümunenin tahlili üzerine bilir kişi raporlarından anlaşılmıştır.

★

Profesyonelliğin kabulünden sonra gelirleri azalan bazı futbolcuların hazin durumu karşısında İstanbul bar sahipleri alâkalılar nezdinde protestoda bulunmuşlardır.

GARNİTÜR

1 Beşiktaşlı = Sadri
2 Beşiktaşlı = Tahsinin kahvesi
3 Beşiktaşlı = kongre

★

1 Galatasaraylı = Bir muktesit
2 Galatasaraylı = İki hovarda,
3 Galatasaraylı = Pilâv

★

1 Vefalı — Bir bozacı
2 Vefalı = Manifatura ticareti
3 Vefalı = Duru palas

★

1 İ.Sporlu = Bir İstanbul liseli
2 İ.Sporlu = İki başka klüp namzedi
3 İ.Sporlu = İstanbul belediyesi

★

1 Kasımpaşalı = Serbestte dünya şampiyonu
2 Kasımpaşalı = Grekoda Avrupa ikincisi
3 Kasımpaşalı = Futbolda İstanbul sonuncusu.

★

1 Beykozlu = Kelle İbrahim
2 Beykozlu = Ekerbiçer
3 Beykozlu = Olcayto kardeşler.

★

1 Adaletli = Bir fabrikatör
2 Adaletli = İki F.Bahçeli
3 Adaletli = Birinci sınıf bir futbol takımı

★

1 F.Bahçeli = bir sevgili
2 F.Bahçeli = İhtilâf
3 F.Bahçeli = (Not: bir araya gelememektedir).

★

1 İzmirli = Bir İzmir futbolcusu
2 İzmirli = İki Ankara futbolcusu
3 İzmirli = İstanbul muhtelitl



Adnan Menderes son nutkunda: (Arslanlar gibiyiz!) dedi. — Gazeteler —



Arslan Avcıları!...

Yanlışlık

Yeni evliydiler. Balayı seyahatine çıkmışlardı. Tren uzun bir tünelden geçiyordu. Tünelden çıktıkları zaman damat:

— Ah, dedi, bukadar uzun süreceğini bilseydim seni öperdim şekerim...

Gelin şaşırdı:

— Ay, öpen sen değil miydin?

Beklerim

Meşhur komedi müellifinin yeni bir soğukluğu sahneye konulacaktı. Arkadaşlarından biri, ilk gece için, telefonla yer rica etti. Bizimki, övündü:

— Maalesef kardeşim. Her yer satıldı. Ama neye telâş ediyorsun?

— İkinci gece belki oynanmaz diye korkuyorum ama, zararı yok, birinci perde temsil edilirken holde beklerim. İkinci perdede nasıl olsa istediğim kadar yer bulurum!

Yardım

Maçka'nın şen dullarından biri, küçük kızının büyümekte olduğunu iftiharla anlatıyordu:

— Görseniz teyzesi, dedi, daha şimdiden ev işlerinde bana yardıma başladı.

— Ya... Neler yapıyor meselâ?

— Çoook... Hem bayağı ciddi iş görüyor, cici teyzesi. Yemeğe kalan davetliler gittikten sonra gümüş takımlarımı sayıp kaldırmak, onun işi...

Taşı Gediğine

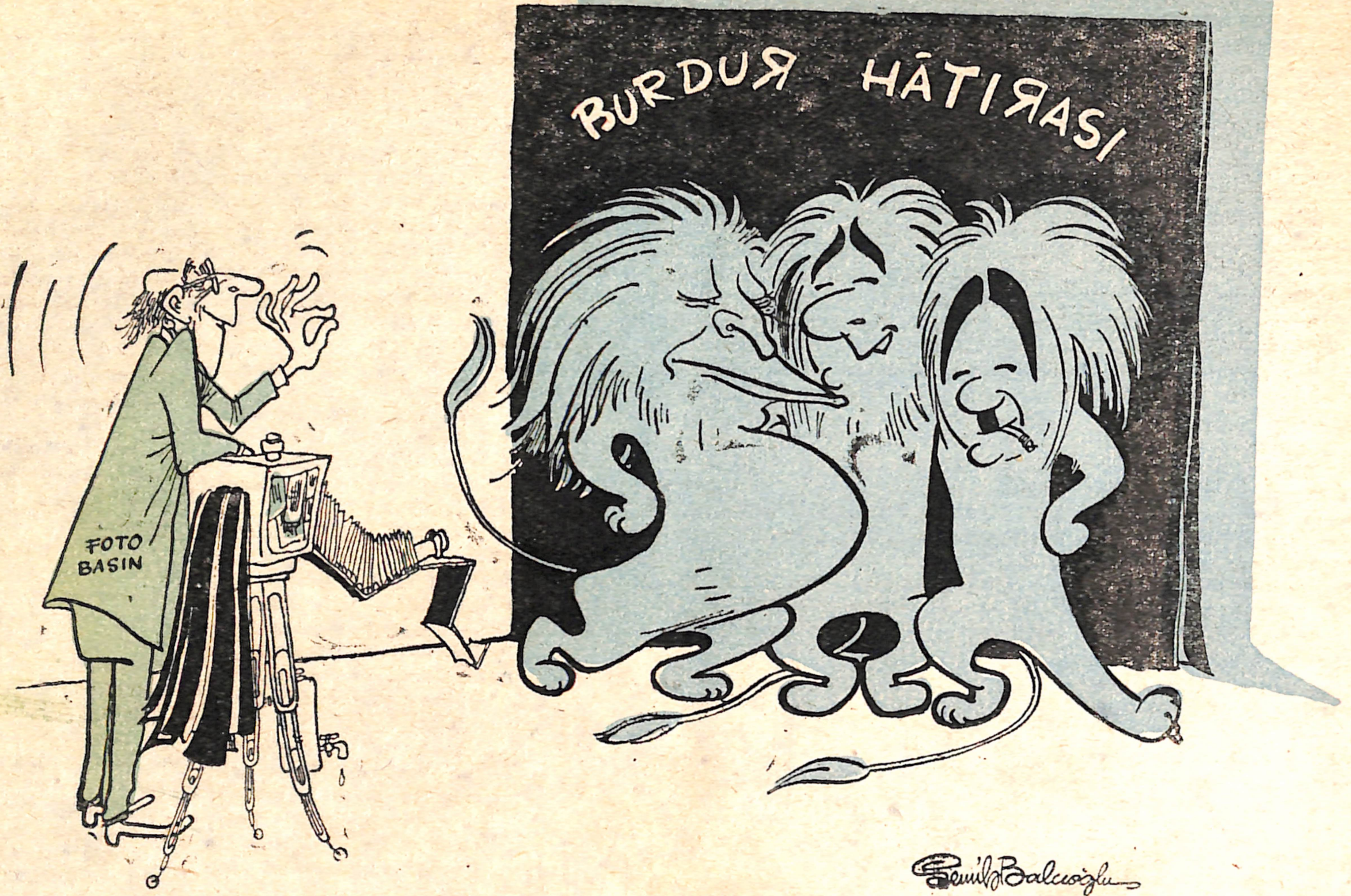
Üstad Cemal Reşit Rey'den hususi bir konser vermesi istenmişti. Cevap yazdı ve yüksek bir ücret istedi. Lâkin mektubunu yazdığı sosyete hanımı konser değil, onun el yazısını istiyordu ve koleksiyonuna koymuştu. Cemal Reşit bunu görünce, hamfendiye:

— Maksadınızı bileydim, dedi, mektubu kâtibe yazdıracağıma, el yazımla gönderirdim!



Adnan Menderes Burdur'da: (D. P. arslanlar gibi ayakta duruyor!) dedi.

(Semih Balcıoğlu)



Arslanlarımız!...

Yeter mi?

Natık Poyrazoğlu, hani şu din dersleri teklifini yapan milletvekili, bir gün Mecliste, hususî surette yetiştirdiği köpeğini methediyordu:

— Emin olun, insanların bildiği her şeyi o da biliyor...

C. M. P. Lideri Osman Bölükbaşı kıs kıs gülerek sordu:

— Yani, bunu köpeğin zekâsına misal diye mi söylüyorsunuz?

Yapılır mı?

Vehbi Koç, yeni turistik Divan Oteline aldığı garsonlardan birinin, tam da açılış gecesi, Başvekile getirilecek bir tabağı mendiliyle sildiğini gördü. Aklı başından gitti ve kükredi:

— Deli misiniz yoksa?

Öteki, rahat bir eda ile teminat vardi:

— Üzülmeyin beyefendi, mendilim zaten yıkanacak, kirli...

Siz Bilirsiniz..

Şair Nevzat Üstün, şiirlerini bastırmak için bir tâbie müracaat etti. Kitapçı:

— Vallahi basmak isteriz ama, dedi, biliyorsunuz, şiir kitapları satılmıyor ki...

Nevzat Üstün, ciddiyetini bozmadı:

— Siz bilirsiniz, dedi. İsterseniz bana yüz lira verin, kitabı nesir halinde basın...

Veraset

Profesör Mehmet Kaplan'a yakın dostlarından biri, lâf arasında sormuştu:

— Sanki ne diye birkaç çocuk yapmadın?

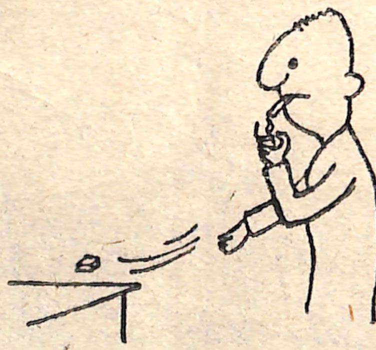
Kaplan, kemali tevazula boynunu büktü:

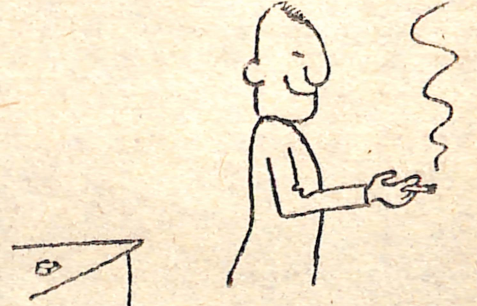
— Ne yapayım? Dehanın irsi olduğu daha ispat edilmedi ki...











İLAYİ

HALİ BAŞKADIR!..

Bir Hizmetçi Alacaktık...

BENİM hiç niyetim yoktu. Karım tutturdu,

— Üst kattaki Nerminler de hizmetçi almışlar. Alt tarafı kocası bir yedek parçacı... Herif esas makine bile satamıyor da, yedek parça satıyor.

Her gün evde hep bu lâf!

— Perizâd'ların bile hizmetçisi var. Sen bir de, ben şöyle yazarım, yok böyle yazarım diye atıp durursun.

— Bizim komşu Lâle var ya... Ayol o bile hizmetçi tutmuş. Kocası nal mıhı sayesinde zengin oldu gitti.

Böyledir bu dünya, kimi nal mıhı sayesinde zengin olur, kimi nal sayesinde adam olur.

— Bir çürük lâstikten Karun oldular. Ayferler'in evinde çifter çifter hizmetçi. Benim elim, çamaşırdan, bulaşıktan param parça oldu. Evde on paralık değerim kalmadı. Kimse beni adam yerine koymaz oldu, ne küçüğü sayıyor, ne büyüğü seviyor.

— İlle de hizmetçi de hizmetçi! diye başımın etini yiyorlar.

Sanki intihara karar vermiş bir bezginlikle,

— Pekâlâ, dedim, bulun bir hizmetçi de tutalım.

O günden sonra uzun zaman başım dinlendi. Bir türlü hizmetçi bulamıyorlardı. Akşam evde yemek yok. Karım;

— Aman hizmetçi aramaktan bugün yemek pişiremedim. Çay içeriz, diyor du...

— Gömlek kirlendi, desem;

— Bugün de giy, çamaşır yıkıyamadım, diyor.

Ne odalar süpürülüyor, ne yemek pişiyor, ne de bulaşık yıkanıyor. Evcek, çoluk çocuk sokaklara düşmüşler, pasa hizmetçi arıyorlar!.

Bir akşam çoluğu çocuğu evde bayram sevinci içinde buldum.

— Ne oldu, ne var? Hayır ola...

— Aman sus, hizmetçi bulduk.

— Hizmetçi mi buldunuz?

— Yavaş söyle canım, içerde, duyar.

— Ben fena bir şey söylemedim ki...

— Hizmetçi denir mi hiç? Kızar giderse ne yaparız?

halka dumanlar savurdu..

— Peki, ne diyeceğiz?

— Şimdi hizmetçilere hizmetçi denmiyor. Ya mürebbiye diyorlar, ya da fam dö şambr...

— Bizim evde terbiye edilecek yaşta kimse yok ki. Maşallah hepinizin terbiyesi yerinde. Gelsin bakalım şu bizim fam dö şambr. Neyin nesi imiş, bir görelim.

Karım seslendi:

— Ayten hanım!

Öfff!. Öyle suratına bakılmaz, çirkin bir şey ki... Besbelli, karım, bir kıskançlık sebebi olmasın diye, böy lesini seçmiş.

— Kocam Muhsin!.. diye karım beni hizmetçiye takdim etmez mi?

Kız kırıta kırıta geldi. Ayağa mı kalkayım, elini mi öpeyim, şaşırdım. Elini sıktım. Ağzını büzerek:

— Memnun oldum, ben Ayten, dedi.

Giyimi kuşamı, basbayağı hanım, hattâ çok fazla hanım. Bir karıma baktım, bir de hizmetçiye. Yabancı bir misafir mutlaka hanımı, hizmetçiyi birbirine karıştıracak. Geçti karşımdaki koltuğa oturdu. Bacak bacak üstüne attı.

— Bir cıgaranız var mı? dedi, unutmuşum, üstüme almamışım.

Karım koşup içerden cıgara getirdi. Kızım kibrit çaktı. Bizim fam dö şambr Ayten hanım «püffff!..» diye cıgaradan havaya halka

Hiç birimizde ses yok, hepimiz hayranlıkla onu seyrediyoruz. Bereket versin, o bu sessizliği bozdu:

— Eee, konuşalım.

— Konuşalım efendim.

— Ne vereceksiniz? Yani ne kadar verebilirsiniz?

Herkes ne söyliyeceğim diye ağzımın içine bakıyor. Kızı darıltacak ucuz bir fiyat söylemiyeyim diye boyuna kaş göz ediyorlar.

Acaba yüz lira desem mi? Az mıdır? Pek yüz de veremeyiz ya... Eh, ayda on yazı fazla yazarsam, hizmetçi parasını doğrulturuz. Ama yazıyı satacak yer nerede? Benim fazla düşündüğümü görünce:



— Söyleyin canım, bunda sıkılacak bir şey yok! dedi.

— Sana kızım, ayda yüz lira veririm, dedim.

Hizmetçi ile beraber, bizimkiler de hep birden,

— Aaaa!.. dediler.

— Ne var, ne oldu?

Kızım;

— Baba, hiç öyle lâf olur mu? Sen hiç gazete falan okumuyor musun? Şimdi yüz liraya memur bile bulunmuyor, dedi.

Karım:

— Ayol, bir ruj, on lira, bir budra kırk lira, dedi.

Hizmetçi, yani fam dö şambr Ayten hanım:

— Bu zamanda bir çift çorap, o da şöyle böyle on dört lira... İnsaf edin, bir insan ayda dört, beş çift çorap giymez mi? dedi.

Çorabımın yamasını görmesin diye ayaklarımı terliğin içine gizledim. Ayten hanım ayağa kalktı:

— Affedersiniz ama ben sizinle yapamam, dedi, rahatsız ettim, Allaha ısmarladık.

Bütün ev eline ayağına kapandık:

— Aman sakın ileri geri lâf etme!

— Otur Allah aşkına... ne olursun otur. Hemen darılma canım.

— Ben eski çalıştığım yerde ayda dört yüz lira alırdım da, bey ihtiyar diye beğenmedim çıktım, dedi.

— Ayten hanım kızım, dedim, kiminin parası, kiminin duası... Paramız azsa da seni memnun etmeğe çalışırım.

— Ay, hiç güleceğim yok tu. Ayol sen beni nasıl memnun edersin?

— Elimden geldiği kadar memnun etmeğe çalışırım. Ben iyi niyet sahibi insanım.

— Bu niyetle olmaz. Başında saç kalmamış. Bir de beni memnun edecekmiş!

— Cengiiz!..

Diye seslendim. Oğlum da sahiden Cengiz handan farksızdır.

— Ne var baba?

— Dur, Ayten hanım biraz da seni görsün.

Yukarıdan aşağı, aşağıdan yukarı Cengizi süzdü:

— Fena oğlan değil dedi, neyse güzel hatırınız için 200 e razı olurum. Ama para mı dolar üzerinden isterim.

Oğlana bir daha baktı:

— O da sizin için... Sen ne iş yaparsın?

— Ben mi? Yazarım.

— Ne yazarsın, istida mı?

— Değil... Hikâye yazarım.

— Ayol insan hikâye ile, masal ile geçinir mi?

— Geçinmeğe çalışıyoruz.

— Buz dolabınız kaç ayak?

Birbirimize baktık. Hanım, hemen atıldı;

— Yok ama, taksitle alacağız kızım.

— Korkarım, sizde pikap da yok...

— Radyomuz var.

— Dünyada çalışamam, istediğim plâklar olmazsa..

— Alırız.

— Bari çamaşır makineniz var mı?

— Yok...

— Ayol, sen kendine adam gibi bir iş bul. Yazıcılığı falan bırak. Bir Adanalı tüccarın yanında odacı dursan bey gibi geçinirsin. Bari elektrik süpürgeniz var mı?

Hanım atıldı:

— Yarından tezi yok alırız.

— Ayol, siz Eminönü meydanına gidin, hep birden dilenin...

Bana döndü:

— Sen ne biçim erkeksin. Elinden hiç bir iş gelmiyorsa, bir sandık portakal da alıp satamıyor musun?

Koltuğun içine utancımdan büzüldüm.

— Düdüklü tencereniz de mi yok?

Hiç birimiz cevap veremedik. Kızarak ayağa kalktı.. Cengize:

— Şekerim, iyisin hoşsun ama dedi, sen değil Marlon Brando olsa, Clark Gable olsa, bu sefalete dayanamam!

Sonra bana döndü:

— Tuh senin gibi erkeğe, dedi, şu kalıbına kıyafetine bak!..

Arkadan kızıma döndü:

— Yavrum, sen de yol yakınken başının çaresine bak, dedi.

En sonra da hanıma iltifat etti:

— Hay senin aklına turp sıkayım, dedi. Bir de beni tutacaklarmış. Siz önce karnınızı doyurun be!..

Söylemedik lâf, etmedik hakaret bırakmadı, kapıyı çekti gitti. Evde birbirimizin yüzüne bakamadık. Karımla kızım ağladılar. Oğlum hayata küfretti;

— Yarından tezi yok, mektebi asıyorum, dedi.

Ben itihara karar verdim.

Güya eve hizmetçi alacaktık da, eşi dostu yemeğe çağırıp sükse yapacaktık.

Ama, yine de bu hizmetçinin geldiği iyi oldu. Çünkü ailece aklımızı başımıza topladık. Şimdi karım bir çürük lâstik tüccarının, kızım bir yedek parçacının apartımanında fam dö şambrlık ediyorlar.

Oğlum bir pamuk tüccarının villâsında garson. Bana gelince.. beni uşak bile alan olmuyor. Çoluk, çocuk evimizin eski emektarıdır diye halime acıyıp bakıyorlar... Söz aramızda, şimdi bankada paramız bile var!

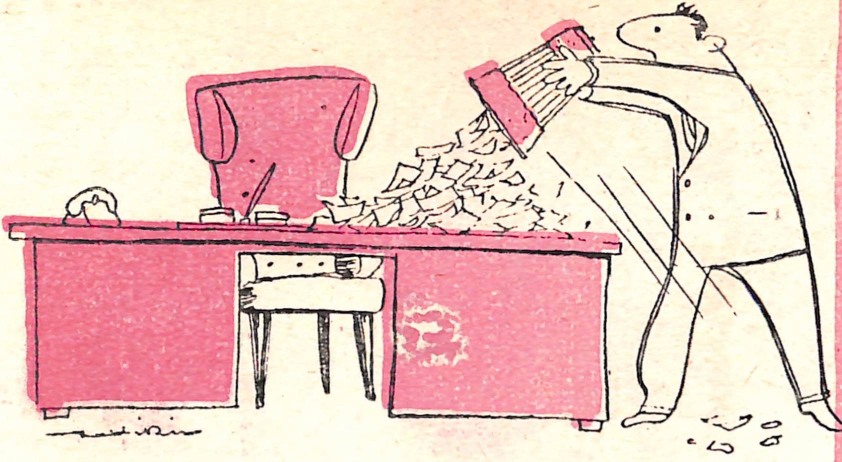
B. E. N.



Saltanat arabası!...

(Nehar Tüblek)

VİLÂYET OLMAK İSTİYEN KAZALARDAN TELGRAF YAĞIYOR..
(Gazetelerden)



Hademe — Allah Vekil beyimizi kazalardan saklasın!..
(Şadi Dinççağ)

AKBABA PARA DAĞITIYOR!

Gazetelerimizde, radyolarımızda zor sorular sorup, bilenlere armağan vermek moda olduğundan, dergimiz de bu modaya uymuştur.

Aşağıdaki üç soruyu cevaplandıranlara 300 lira veriyoruz. Bu üç yüz lira ile, iki kilo ıspanak, iki yüz elli gram kahve, bir kaç portakal alabilirsiniz. Şayet geriye yirmi otuz kuruş kalırsa, hiç bir işe yaramıyacağından artık ne kadar zahmetse sokağa atıverirsiniz!

İşte sorularımız:

1 — Adınız nedir? (Yavaş söyleyin, başınız belâya girmesin.)

2 — Babanızın adı nedir? (Aman dikkat: İsmet olmasın!)

3 — Göbek adınız nedir? (Yerin kulağı vardır, kimse duymasın!)

Bilenlere 300 lira veya dört tane nal mıhı verilecektir!

Divan efendisi:

VEHBİ KOÇ

(Togo)

Togo

GEÇEN SAYIMIZMAKİ MİZAHİ BULMACANIN HALLİ

			3	4	5	6	7	8
1	A	Y	A	R	L	A	M	A
2	-	A	N	■	O	Z	A	N
3	E	H	■	L	■	A	Ç	■
4	T	U	R	İ	S	T	■	A
5	İ	D	A	R	E	■	O	Y
6	■	I	M	A	R	■	H	I

TEŞEKKÜR

Sevgili eşimin doğumunda büyük yardımlarını gördüğüm, 04433 numaralı dolmuş arabasının şoförü İsmail Hızlı'ya, Eminönü - Eyüp Halk otobüsü şoförü Kâzım Sarsar'a, vatman Salih Zıngırder'e teşekkürlerimin bildirilmesine tavassutunuzu rica ederim.

Doğum ve Kadın hastalıkları Mütahassısı
Dr. Recep DOĞURTAN

AYRILMA SEBEBİ

İSTANBUL sosyetesinin, gözlerinin ve endamının güzelliği ile tanınmış bir hanımı, kocasından ayrılmak için mahkemeye başvurmuş. Boşanma sebebi olarak «Kocam, evlilik vazifesini yapamıyor» diyormuş.

İstanbul sosyetesinin endamı ve gözleri güzel hanımı otursun oturduğu yerde. Bu pahalılık böyle devam ederse, memlekette evlilik vazifesini yapabilecek beş on erkek ya kalır, ya kalmaz.

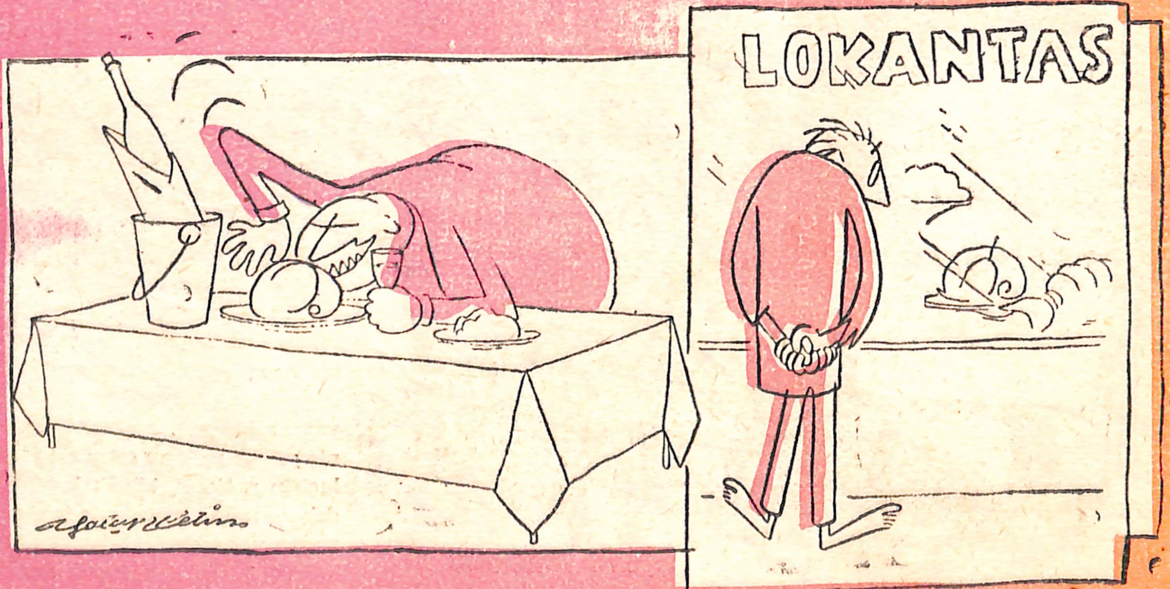
YAKIŞIKLI İMAM

BELEDİYE Mezarlıklar müdürlüğünde yetkili bir kişi gazetecilere «halk, genç; yakışıklı, güzel sesli imam» istiyor, demiş... Şimdi Mezarlıklar müdürlüğünde beş kişilik bir komisyon, imamları imtihan ediyor, yakışıklılarını, sesi güzellerini, gençlerini seçiyormuş.

Canım, bu halk de neler ister Allah aşkınıza? Demokrasi, hürriyet, yedek parça, nal mıhı derken, bu sefer de cenaze namazına güzle imam istemeğe kalkmış.

Sesi güzel, kendi güzel, genç imam... Biz çirkinlerinin, ihtiyarlarının elinden dirilerimizi kurtaramıyorduk. Eyvaaah!.. Şimdi sıra ölülerimize mi geldi?

VEREM HAFTASINDA:



Yaşamak için yiyenler — Yemek için yaşıyanlar...
(Yalçın Çetin)

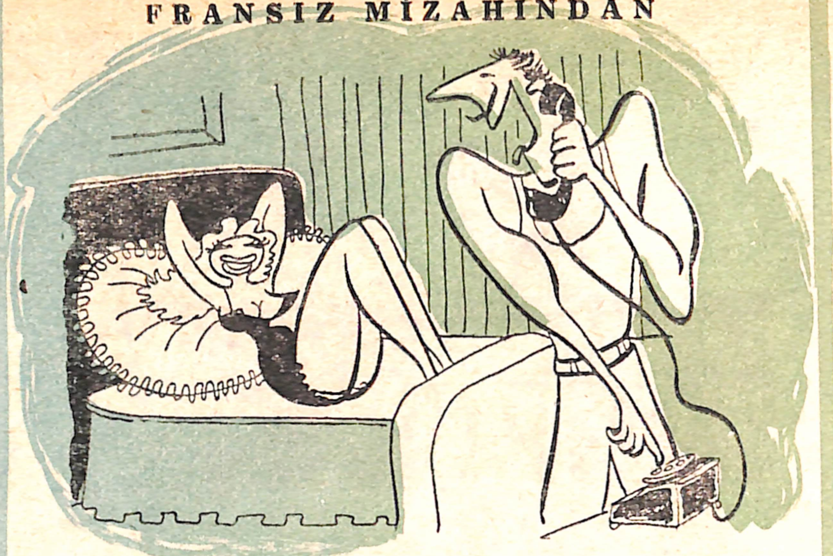






YAZILI!.

— İtalyan —



AÇIL SUSAM AÇIL!..

OLACAK olan şu kadarken belli olur derler ama, nâfile... Hiç de belli olmuyor. Yoksa Arthur Saroule, şimdi çilingir olacak yerde, makine mühendisiydi... Çünkü çocukluğundanberi kendisinde makine aksamına ve tamirine karşı büyük bir merak ve istidat vardı. Hattâ evdeki, konu komşudaki saat tamirleri, ne saati olursa olsun, onun üzerine vazifeydi. Havagazı saati yazmadan mutfak işlerini düzenlemek, su parası vermeden banyoyu kullanmak, ondaki icat kabiliyeti neticesinde mümkün oluyordu.

Derken Arthur Saroule büyüdü. Okuyamadığı için, vaktinde meslek sahibi olsun diye, onu bir çilingirin yanına çırak verdiler. İlk işi, bütün kilitleri açan bir anahtar icadetmek oldu. Saroule, hayatta ne istediğini bilen, istediği hedefe sabırla yürüyen nadir dehalardan biriydi.

Bu, her kilidi açan anahtarı yapmaktan maksadı neydi, bilir misiniz? Bir kilit fabrikası kurmak. Öyle bir fabrika ki, evine kilit koymak zorunda olan herkes, yalnız onun yaptıklarını kullanabilsin. Elinde, eşsiz bir maymuncuk olduktan sonra, metod sahibi mucit, bu sefer, kendi anahtarının dahi açamıyacağı bir kilit yapmağı düşündü.

Muvaffak oldu, gerçi. Lâkin pek tuzluya oturdu bu ona. Bulduğu karışık sistemli kilidi bir kaç kişi aldı. Başka talip çıkmadı. Çünkü bu mücevher kadar kıymetli nesne, aşağı yukarı üç katlı bir ev fiyatına maloluyordu.

Yukarıda söyledik ya... Arthur Saroule'da icat kabiliyeti, yaratma gücü vardır diye. O da bu imkânı sonuna kadar kullanmağa başladı: mademki müşteri onun ayağına gel miyordu, o halde o müşterinin ayağına gidecek, aşağı yukarı ailesinin varını yoğunu satıp savarak ulaştığı neticeyi, büyük keşfini son derece ucuza maletmek için ne lâzımsa yapacaktı.

İşte, Saroule'un bundan sonraki faaliyeti, bir müddet için gizli cereyan etti. Son zamanlarda gazetelerde sık sık görülmeğe başlayan haberleri dikkat ve heyecanla takibediyordu: Bu gece Ruffi müessesesinin kasaları, bütün tedbirlere rağmen açılarak soyuldu... Meçhul gangsterler bir apartımanın beşinci katında oturan genç ve güzel bir dula tecavüz ettiler... Dün, güpegündüz, kim olduğu bilinemiyen kimseler tarafından milyoner Raspaille'ın çocuğu kaçırıldı...

Bütün bu hazin hâdiselere hedef olan kurbanlar, hemen ayni gün, pnö'yle gönderilmiş bir mektup alıyorlardı (1): «Saroule kilitlerinden kullansaydınız, hiç bir kuvvet kapınızı açamazdı. Memurumuz bir saat sonra tecrübe etmeniz için kilitlerimizi getirecektir. Saroule müessesesi müşterilerinin daima emrine âmâdedir.»

Zabıta haberlerini dikkatle takip etmek sayesinde, Arthur kısa zamanda servet sahibi oldu. Daha da kazanacaktı ama, ortakları mızıkçılık etmeseydiler...

Evet, Saroule'un iki de ortağı vardı: iki bıçkın... Günün birinde Jean-Jacques, çok güzel bir sarışının evine girdi. Kadın, son derece güzel ve isterikti. Jean-Jacques'i öyle iriyarı görüverince keyfinden bitti. Hemen delikanlıyı yatağına çekti. Bu iş, Jean'ın da hoşuna gitmişti. Çünkü Gênèvieve Dupont, çok zengindi:

— Gel, dedi, seni bu dereceye düşüren hayattan birlikte intikam alalım. Bana, bugünkü gibi hizmet edersen artık başkaları için çalışmana hacet kalmaz. Kendin zengin olmak dururken, başkalarını zengin etmek neye?

Ve Saroule, yarım saat sonra telefona bakmak zorunda kaldı. Jean-Jacques'ti bu:

— İstifa ediyorum, diyordu. Artık namusumla çalışıp zengin bir kadının parasını yiyeceğim, Maymuncukla evlere girmekten bıktım usandım. Kılını kıpırdatacak olursan seni de haber veririm....

— Roger Ferrere —

(1) Systhème pneumatique: motosikletli özel ulak. Verilen mektubu bir saat sonra yerine teslim eder (çevirenin notu).

Yazan: Kaptan-ı Derya ALİ KÂHYA

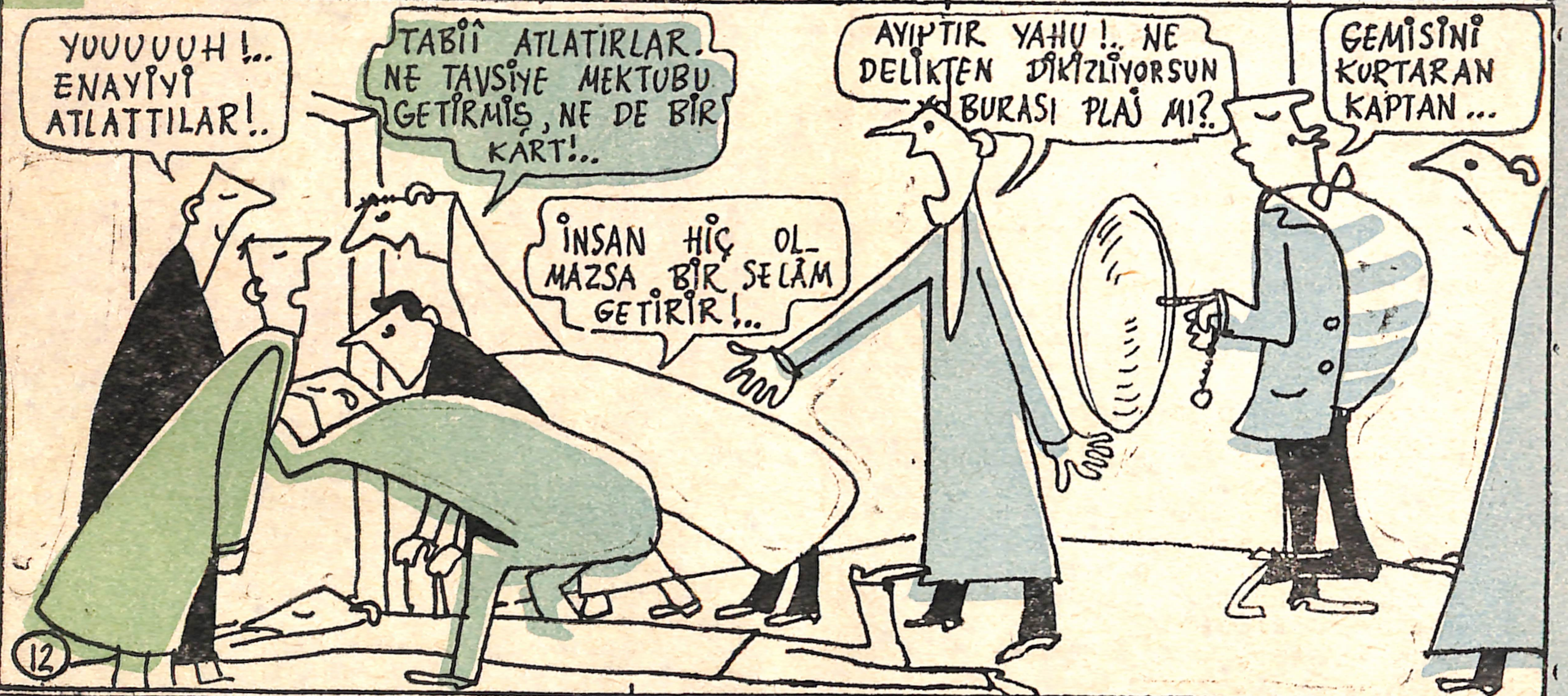
BİLMEM NE ADASI

Çizen: NEHAR TÜBLEK

İMTİHAN ODASI











(Devam edecek)



BEKTAŞİ FIKRALARI Müsabakası

Yağmur Duası

Derviş Mehmet, dağ yolunda bir köylü kalabalığına rastladı:

— Uğurlar ola ağalar, nereye böyle?

— Sorma Erenler, yağmur duasına çıktık... Eğer Allah bir rahmet ihsan etmezse, bütün tarlalarımız yandı demek!

Derviş Mehmet hazin hazin gülümseyerek:

— Onu istersem ben yağdırırım, dedi, siz yağdıramazsınız...

Ve köylünün yalvar yakar olmasına meydan vermeden sırtındaki gömleği çıkarıp çeşme yalağına soktu, yıkadı, kurusun diye bir dala astı...

Biraz sonra, ufuktan esmer bulutlar gelmeğe başlamıştı. Hava iyice karardı. Birkaç şimşek, birkaç gök gürültüsü ve arkasından yağmur...

Derviş, ıslak gömleğini daldan alarak, hayretler içinde bakan kalabalığa, yine o tatlı gülüşü ile gökyüzünü göstererek:

— Bilirim, dedi, yukarıkinin zoru benimledir!..

İsmail FİDAN Fatih - Yeşilkuyu sokağı

DAYAN RABBİM DAYAN!

Açık denizde gitmekte olan bir yolcu vapuru, müthiş bir fırtınaya tutulmuş. Vapurdaki yolcular insafsızca çullanan dalgaların şiddetinden korkarak Allaha adak adamağa başlamışlar:

Birisi:

— Ey benim Allahım, şu gemiden selâmetle kurtulursam, sana bir koyun adağım olsun!

Bir başkası:

— Ey mübarek Tanrım, şuradan sağ, salim karaya ayak basarsam bir dana adağım olsun.

Bir üçüncüsü de:

— Bir deve adağım olsun!

Deyince, güvertenin kuytu bir köşesinde çubuğunu tüttüren bir Bektaşi, başını yukarı kaldırarak:

— Dayan Rabbim dayan, demiş, kârın yolunu tuttun!

Hasan PINAR
Bozburun Nahiyesi Merkez öğretmeni
Marmaris - BOZBURUN

DAMAT BEY!

Fakir bir Bektaşi babası varmış. Harap kulübesinde, yarı aç, yarı tok bir ömür sürermiş.

Bir gün kulübesinde oturmuş, düşünürken, kapının çalındığını işitir, açınca karşısında yabancı bir adam görür,

— Kimsin, diye sorar. Adam şu cevabı verir:

— Ben, uzaktan geliyorum. Allahın damadıyım, bu gece senin fakirhanende kalacağım.

Bektaşi kara kara düşünür, kulübesinin içini adama göstererek:

— Bak, ahbab, Allahın damadı gibi büyük bir insanı ben burada nasıl misafir edebilirim. Seni, sana lâyık bir yere götüreyim, gel..

Diyerek, şehrin en büyük camiine götürür ve:

— İşte geldik.. Sana lâyık yer ancak burasıdır, diye, kapıyı gösterir.

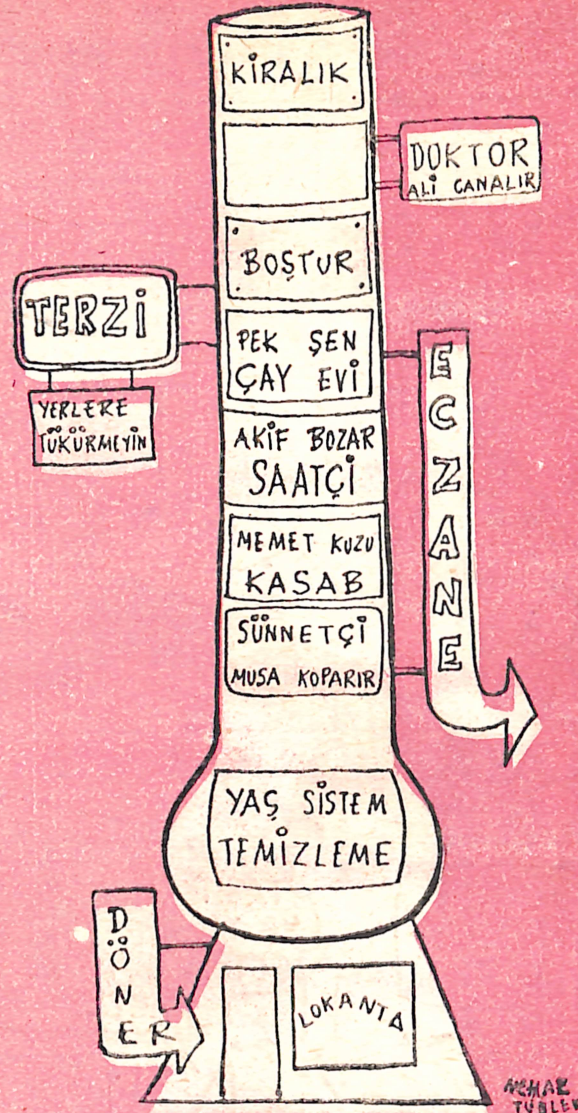
Misafir şaşırır:

— Peki, burası ne böyle? diye sorar. Bektaşi ciddiyetle şöyle der:

— Nasıl tanımazsın erenler... Senin kayınpederin evi!...

RAMAZAN TAŞÖZ
961. sokak No. 34 İzmir

YAZMASI SİZDEN, ÇİZMESİ BİZDEN!



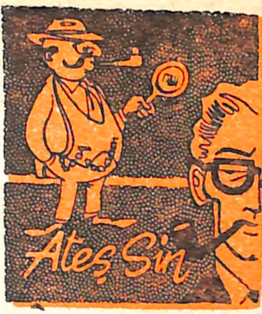
Çenberlitaş!
(Yazan: Muzaffer Gökcan - Çizen: Nehar Tüblek)



Kendi Karikatürünüzü Tanıdınız mı?

Akbaba karikatüristlerinden bir grup, aylardır, İstanbulda, salon salon, tiyatro tiyatro, sinema sinema, sokak sokak dolaşıyor ve yakaladığı karakteristik kadın ve erkek tiplerini çiziyor. Son günlerde, Ankara da çalışma çevremize girdi. Fırsat buldukça sahamızı genişleteceğiz. Bu sayıdan başlıyarak, topladığımız karikatürler ikişer ikişer neşredilecektir. Bunların arasında tanıdığınız şöhretleri, yakın dostları bulabileceğiniz gibi, kendi karikatürünüze de rastlayabilirsiniz! Kendisini tanıyan her okuyucuya, Akbaba, o karikatürün, ressamın imzasını taşıyan orijinalini hediye edecektir.





POSTA KUTUSU 69

Dünyayı kafese koymuş beş Polis Hafiyesi Şarlok Holmes, Nik Karter, Mayk Hammer, Nant Pinkerton ,Dedektif Nik, İstanbulda

AKBABANIN MİZAHİ
TEFRİKA : No. 29

★ ★

Vittorio, onları hemen güzellik mütehassısının atölyesine götürdü. Burası, çarşı hamamı gibi bir yerdi. Bir bakıma rasathaneye de benziyordu ama, bizimkiler rasathane nedir hiç görmedikleri için bu mukayeseyi yapamazlardı tabii.

Güzellik mütehassısı geldi. Bu, atlet yapılı bir delikanlıydı. Evvelâ, genç kadını bir kokladı. Derin derin içini çekti:

— Nefis... dedi. Tecrübeli kadın kokuyor...

Yukarıdan aşağıya bir süzdü:

— Enfes, dedi, boyu, 1,68... Kadınlar için ideal boy...

Danseder gibi sarıldı:

— Harikulâde, dedi, bel kırk üç, kalça doksan, göğüs çevresi seksen...

Eline bir siyah fırça aldı. Muallâ'nın gözlerine mil çeker gibi şakaklarına doğru şöyle bir çekti:

— Şimdi kedi gözü modadır dedi. Aynayı verdi eline, gösterdi. Sahiden de, Muallânın gözleri kedi gözü gibi şakaklara doğru çarpılmıştı, ama güzelleşmişti de.

— Dudakları iki milimetre kabartmak lâzım...

Diyen güzellik mütehassısı birdenbire genç yıldız namzedinin beline sarılarak dudaklarını ağzına aldı. Sülük gibi emmeğe başladı. Vittorio saatine bakıyordu. Bir buçuk dakika sonra :

— 1 —

— İl tempo! diyerek atlet mütehassısın omuzuna dokundu. Oğlan, istemiye istemiye ayrıldı: Baktılar, Muallânın bilhassa alt dudağı, tam iki milimetre kabarmıştı. Ondan sonra mütehassıs, eline kırmızı bir fırça aldı. Muallâının ağzının etrafında şöyle bir çevirdi: bir de baktılar ki, dudaklar büyümüş, daha bir kadınlaşmış... Sonra mütehassıs, göğsüne el attı...

— Üüş, dedi Muallâ. Yavaş ol oğlum, Beyoğlunda değiliz.

Bereket herif İtalyancadan başka dil bilmiyordu:

— Plâstik sutyen lâzım, dedi. O zaman bütün erkekler deli olacaklar...

Beş dakika sonra Muallâ, bütün sinema salonlarını tımarüzerine atölyeden çıktılar. Lâkin müthiş bir konser başlamıştı: haneye çevirecek kadar dik ve sivri göğüslü olmuştu. Bunun İki sıralı işçiler, delikanlılar, ihtiyarlar, Muallâ geçerken âvaz âvaz ıslık çalıyorlardı.

Fakat Muallâ ile Mehlika, baktılar ki denemelerin, muhalefet tenkidi gibi ne başı var, ne sonu, selâmeti firarda buldular ve ilk vasıtayla Roma'ya, oradan da Napoli'ye döndüler. Esasen vapurun hareket günü de gelmişti. Derhal İstanbula yollandılar. Haberleri yoktu ama, kendilerini hiç beklemedikleri bir şey bekliyordu rıhtımda (cümleye bakın, cümleye...): Kabzımal Veli'yle Kasımpaşalı Süleyman'ın aldıkları tertibat sayesinde Mayk Hammer, Detektif Nik, Nat Pinkerton, Şarlok Holmes ve arkadaşları, meyhaneden kadın kaldırır gibi, bıçaklarını çekince kadınları bir taksiye atıp, ikinci şube raporlarında sık sık kullanılan «bir semt-i meçhule» hareket ettiler. E. Göbek Hafız'la Hacı Mustafa dururlar mı? Kadınları emin bir yere bıraktıktan sonra emirlerine âmâde bulunan ayni serserileri sevgili karılarının peşine saldılar. Gerçekten sinema kumpanyalarına kız avlamakta figüranlık eden o meş hur detektifler, böylece, kendi tertipledikleri kadın kaçırma dalgasını yine kendileri takibe koyuldular. Zaten bu gibi vakalarda gösterilen cansipârane araştırma gayretleri, hakikatte zengin takipçilerin canına okur.

(Devam edecek)

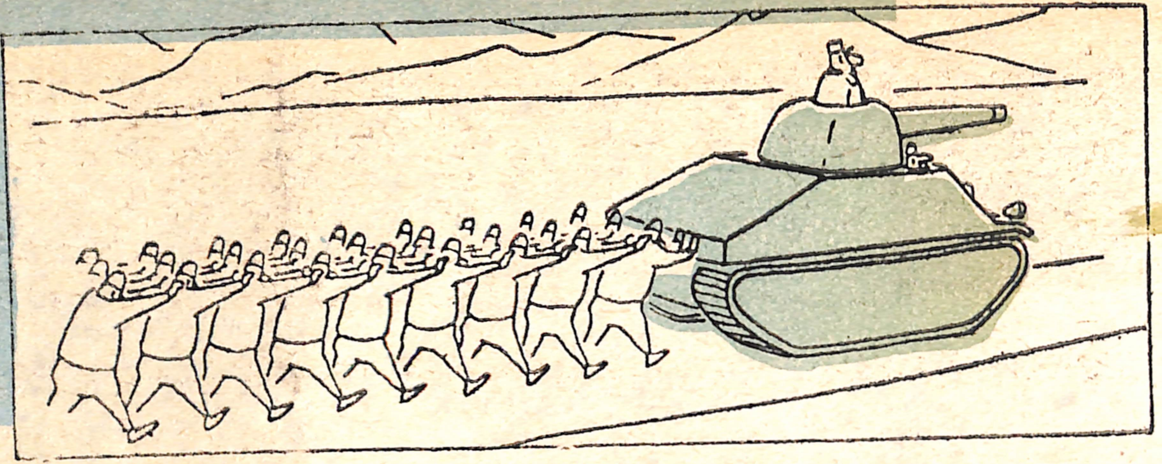
— 2 —

VAKIFLAR BANKASI
SERMAYE : 50.000.000 T. L.



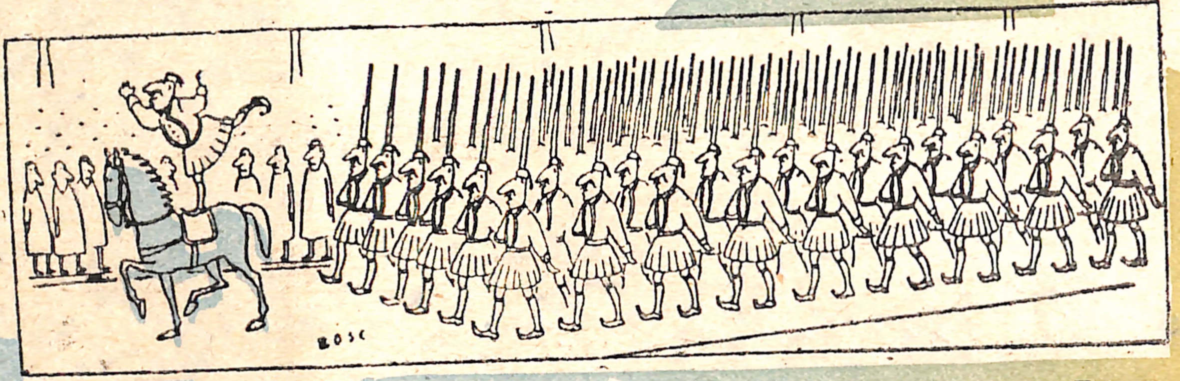
APARTMAN DAİRELERİ
YÜNLÜ ve PAMUKLU SATIŞLARINDA
HALI HARİÇ
Mevduat sahiplerine
% 10 TENZİLÂT
PARA İKRAMİYELERİ
SÜMERBANK

DÜNYA KARİKATÜRLERİ



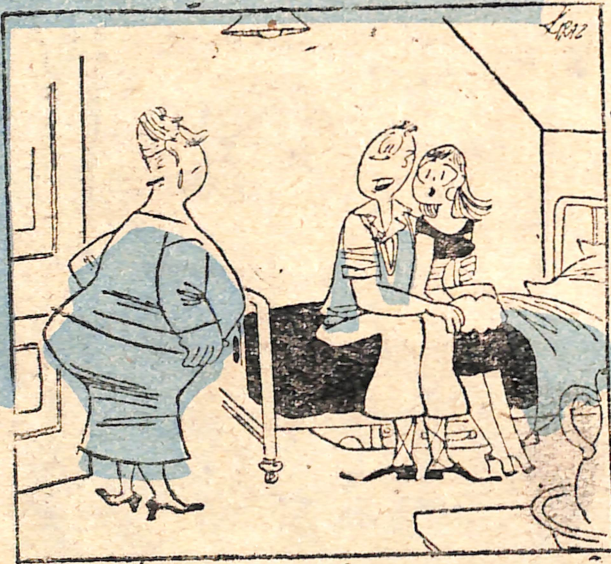
YAZISIZ!..

— Fransız —



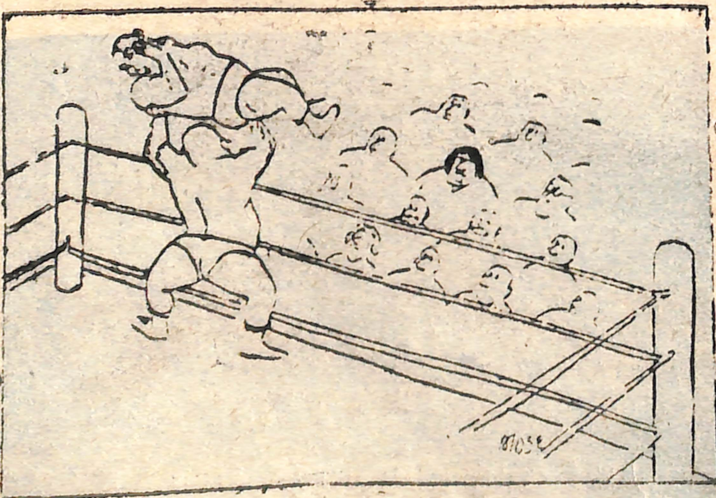
YAZISIZ!..

— Fransız —



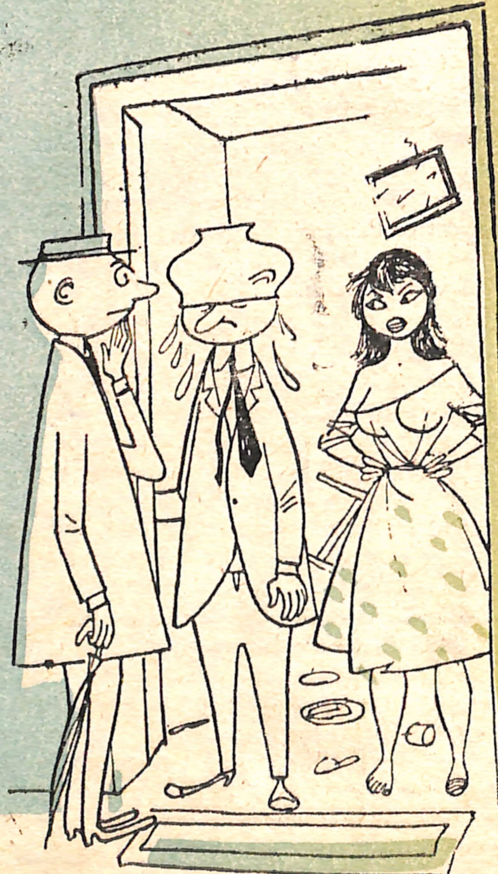
— Ne?.. Hizmetçi kızla ha?... Dur, babana söyleyim,..
— Söylersen söyle... Babamla aralarında münasebet yok artık!..

— Fransız —



— Allah aşkına üçüncü sıradaki şişko karının başına at... Karımdır!..

— Fransız —



— Affedersiniz, yemek yiyordunuz galiba!..

— Fransız —



ERKEK SABAHAT

ERKEK OLAN KADININ HATIRALARI

Erkek Sabahat, Sonradan Erkek Olmuş Bir Kadının Romanıdır!

Bu romanda, hakikatle hayâl birbirine karışmış, tadına doyum olmaz bir mizah şaheseri doğmuştur.

Erkek Sabahat, kadınlığın bütün inceliklerini, bütün zaaflarını bilen, kadınlık tecrübesi geçirmiş bir erkeğin romanıdır.

Akbaba, Bu Romana 9 Şubat Perşembe Günü Başlıyor!

Mizah Yayınlarımız

Akbaba Mizah Yayınları Edebiyatımızın şimdiye kadar boş kalmış bir köşesini dolduruyor:

Mizah Hikâyeleri Antolojisi

Yirmiden fazla mizah üstadının yüze yakın seçme hikâyeleri Üç cilt. Beher cildin fiyatı 1 liradır.

İt Kuyruğu

Yazan:

Aziz Nesin

En güzel mizah hikâyeleri

Kadın Olan Erkeğin Maceraları

Mizah romanı

Meşhedinin Hikâyeleri

Yazan:

Ercüment Ekrem Talû

Mizah edebiyatımızın ölmez eserlerinden

Meşhurlarımızın Nükteleri

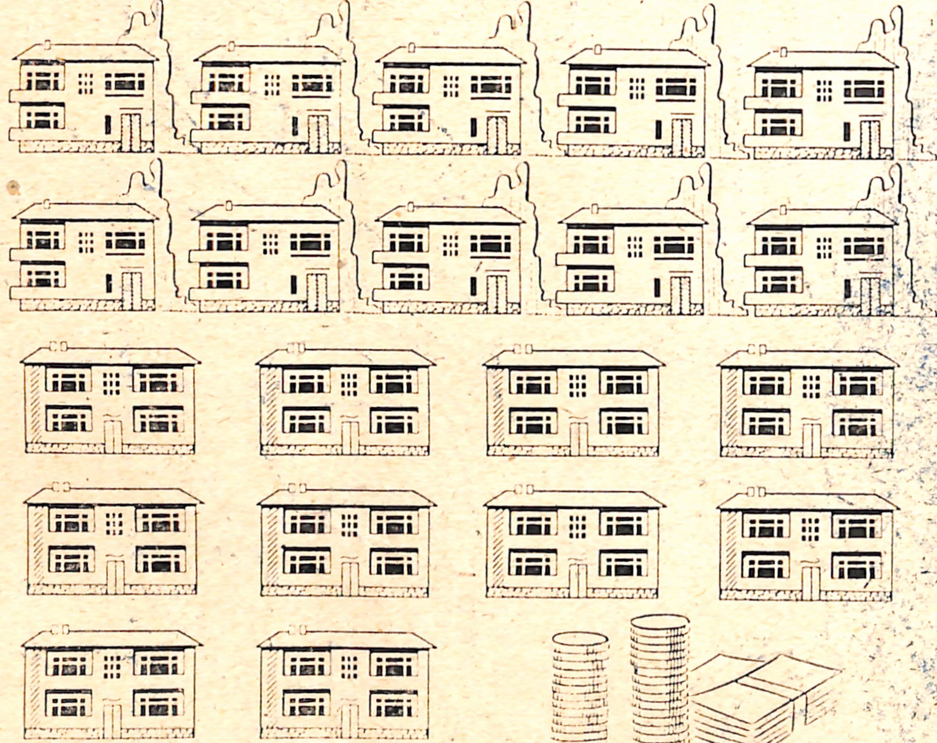
En tanınmış fikir, edebiyat, siyaset adamlarımızın nükteleri

Sahtekârsız Memleket!

Rus edebiyatının en meşhur romancılarından Averçenko'nun şaheseri.

Yedek Parça

Aziz Nesin'in en güzel hikâyeleri. Her kitap 1 liradır.



1.750.000
lira tutarında ikramiye

ikişer daireli
10 APARTMAN
BAHÇELİ 10 EV
ayrıca
875.000 LİRA

En az 150 liralık bir hesapla çekilişlere katılabilirsiniz

Önümüzdeki
1 Mart Çekilişinde:
bahçeli 4 EV
1 adet 25.000 TL.
2 adet 10.000 TL.
5 adet 5.000 TL.
ve çeşitli para ikramiyeleri
cem'an 323.750 lira

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

D-216


Akbaba

siyasi mizah gazetesi



— Bak, seni ne kadar sevdiğimi anla: Fudbolü bıraktım, güreşe başlıyorum!

— İtalyan —